

การสำรวจข้อมูลด้านประชากรศาสตร์และการใช้บริการเงินกู้นอกระบบ
ของกลุ่มผู้ค้าย่อยที่ดำเนินธุรกิจบริเวณประตูด้านหลังมหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ในรัศมี 500 เมตร

โดย
นางสาวกานต์วี แหลมทอง

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2552

การสำรวจข้อมูลด้านประชากรศาสตร์และการใช้บริการเงินกู้นอกระบบ
ของกลุ่มผู้ค้าย่อยที่ดำเนินธุรกิจบริเวณประตูด้านหลังมหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ในรัศมี 500 เมตร

โดย
นางสาวกานต์รวี แหลมทอง

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2552

ที่ประชุมสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พิจารณาแล้ว
อนุมัติให้การวิจัยเรื่อง “การสำรวจข้อมูลด้านประชากรศาสตร์และการใช้บริการเงินกู้ในระบบ
ของกลุ่มผู้ค้าย่อยที่ดำเนินธุรกิจบริเวณประตูด้านหลังมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศ
เพชรบุรี ในรัศมี 500 เมตร” เสนอโดย นางสาวกานต์วี แหลมทอง มีคุณค่าเพียงพอที่จะเป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาในรายวิชาสัมมนาปัญหาทางธุรกิจ ตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
การจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ

.....
(อาจารย์ ดร.ธนิษฐ์ รัตนพงศ์ภิญโญ)
หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์นพดล ไตวิชัยกุล

คณะกรรมการสอบสัมมนาปัญหาทางธุรกิจ

.....ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.ธนิษฐ์ รัตนพงศ์ภิญโญ)

...../...../.....

.....กรรมการ

(อาจารย์นพดล ไตวิชัยกุล) **ระดับปริญญาตรี**

...../...../.....

.....กรรมการ

(อาจารย์ประพล เปรมทองสุข)

...../...../.....

1248011:สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

คำสำคัญ:ปัจจัย/การตัดสินใจ/การใช้บริการเงินกู้นอกระบบ

กานต์วี แหลมทอง : การสำรวจข้อมูลด้านประชากรศาสตร์และการใช้บริการเงินกู้นอกระบบ ของกลุ่มผู้ค้าขายที่ดำเนินธุรกิจบริเวณประตูด้านหลังมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ในรัศมี 500 เมตร อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์นพคุณ โทวิชัยกุล.44 หน้า

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ (1) เพื่อศึกษาลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ของผู้ค้าขายในเขตมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบ (2) เพื่อศึกษาปัจจัยของประชากรที่อาศัยในเขตตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบ (3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจกู้เงินกู้นอกระบบของผู้ค้าขายในเขตมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบ

ประชากรที่ศึกษาคือ ผู้ค้าขายในเขตมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 39 ราย เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ การหาค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาด้านข้อมูลพื้นฐานของผู้ค้าขายที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ ซึ่งมีจำนวน 21 ราย จากการทำแบบสัมภาษณ์ทั้งสิ้น 39 ราย พบว่าผู้ที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ช่วงอายุ 41-50 ปี มีการใช้บริการเงินกู้นอกระบบมากที่สุด ระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มีการกู้เงินนอกระบบมากที่สุด ผู้ค้าขายที่มีสถานภาพสมรสใช้บริการเงินกู้นอกระบบมากที่สุด ของผู้ค้าขายทั้งหมด ผู้ค้าขายที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง5,001-10,000บาทและ10,001-15,000บาท ส่วนใหญ่นำเงินที่กู้มาใช้ในการเป็นทุนหมุนเวียนในอาชีพ สาเหตุที่ผู้ค้าขายใช้บริการเงินกู้นอกระบบส่วนใหญ่ คือ การกู้เงินนอกระบบมีความสะดวก รวดเร็ว ทันต่อการใช้ประโยชน์

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา

2552

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง “การสำรวจข้อมูลด้านประชากรศาสตร์และการใช้บริการเงินกู้นอกระบบ ของกลุ่มผู้ค้าย่อยที่ดำเนินธุรกิจบริเวณประตูด้านหลังมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ในรัศมี 500 เมตร” สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความช่วยเหลือของอาจารย์ นพดล ไทวิชัยกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุธรรม รัตนโชติ และอาจารย์ ดร. ธนินทร์รัฐ รัตนพงศ์ภิญโญที่ได้ให้คำแนะนำ และชี้แนะแนวทางตลอดการวิจัย จนการวิจัยเสร็จสิ้นสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

พร้อมทั้ง ขอขอบพระคุณคณาจารย์ ท่านประธานกรรมการ กรรมการการศึกษาวิจัยทุกท่านที่ให้ความรู้ และได้ให้การสนับสนุนการศึกษาวิจัยครั้งนี้ให้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ อย่างราบรื่นเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่มอบกำลังทรัพย์ กำลังใจ จนทำให้งานวิจัยนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี หากงานวิจัยฉบับนี้มีความผิดพลาดหรือบกพร่องประการใด ต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญตาราง	จ
บทที่	
1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมุติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	4
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ทฤษฎีการตัดสินใจ	7
การตัดสินใจของผู้บริโภคโดยทั่วไป	7
ลักษณะทั่วไปของการเกิดการตัดสินใจ	7
การตัดสินใจของผู้บริโภค	8
การวางแผนการตัดสินใจของผู้บริโภคคือทางออกสำหรับผู้บริโภค.....	8
การจำแนกการตัดสินใจของผู้บริโภค	9
ประเภทของทฤษฎีที่ว่าด้วยการตัดสินใจของผู้บริโภค	10
ผลงานวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีการตัดสินใจของผู้บริโภค	11
การเล็งเห็นปัญหาและการตระหนักถึงความต้องการ	11
การแสวงหาข้อมูล	12
การกำหนดความชอบสำหรับทางเลือกของปัญหาและความต้องการ.....	13
การตัดสินใจซื้อ	13
การประเมินผลหลังการซื้อ	14
แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต	15
เงินกู้ยืมในระบบ	15

บทที่	หน้า
ทฤษฎีตลาดเครดิต	16
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
3 ระเบียบวิธีวิจัย	25
ข้อมูลการวิจัย	25
ประชากรของการวิจัย	25
วิธีสร้างเครื่องมือในการวิจัย	25
การสร้างแบบสัมภาษณ์	25
วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	26
การวิเคราะห์ข้อมูล	26
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	26
4 ผลการวิจัย	28
ผลการวิจัยในรูปแบบตาราง	28
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	40
บทสรุป	40
ข้อเสนอแนะ	42
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	42
ข้อเสนอแนะทางการปฏิบัติ	43
บรรณานุกรม	๗
ภาคผนวก	๗
ประวัติผู้เขียน	๗1

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรที่เคยใช้และไม่เคยใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบ	28
2 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้ และไม่เคยใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบ จำแนกตามเพศ	28
3 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้และไม่เคยใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบ จำแนกตามสถานภาพ	29
4 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้และไม่เคยใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบ จำแนกตามสถานภาพ	29
5 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้ และไม่เคยใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบ จำแนกตามระดับการศึกษา	29
6 แสดงจำนวนประชาชนที่เคย และไม่เคยใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	30
7 แสดงจำนวนประชาชนที่เคย และไม่เคยใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบ จำแนกตามอาชีพหลักอื่นๆ	31
8 แสดงจำนวนประชาชนที่เคย และไม่เคยใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบ จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว	31
9 แสดงจำนวนประชาชนที่เคย และไม่เคยใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบ จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อายุต่ำกว่า 20 ปี	32
10 แสดงจำนวนประชาชนที่เคย และไม่เคยใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบ จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อายุสูงกว่า 60 ปี	32
11 แสดงจำนวนประชาชนที่เคย และไม่เคยใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบ จำแนกตามสถานะทางการเงิน	33
12 แสดงจำนวนประชาชนที่เคย และไม่เคยใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบ จำแนกตามข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย	33
13 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบ จำแนกตามสาเหตุที่เลือกใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบ	34

ตารางที่	หน้า
14	แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตามปริมาณเงินกู้นอกระบบเฉลี่ยต่อครั้ง 34
15	แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตามลักษณะการได้รับเงินกู้ 35
16	แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตามสิ่งทีนำมาใช้ค้ำประกัน 35
17	แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตามหลักฐานที่ใช้ในการกู้ยืมเงินนอกระบบ 36
18	แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตามดอกเบี้ยที่จ่ายในการกู้เงินนอกระบบในปัจจุบัน 37
19	แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตามลักษณะการจ่ายเงินต้น จ่ายดอกเบี้ย 37
20	แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตามความสามารถในการชำระหนี้ 38
21	แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตามผลที่ได้รับจากการชำระหนี้ตรงตามสัญญา..... 38
22	แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตามผลที่ได้รับจากการผิดนัดชำระหนี้..... 39

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เงินมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจมาก เนื่องจากเป็นสื่อกลางที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ ก่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้สามารถแบ่งประเภทของเงินออกได้เป็นเงินในระบบและเงินนอกระบบ ซึ่งเงินในระบบ จะสามารถทำหน้าที่ของเงินได้อย่างสมบูรณ์ เช่น การฝากธนาคารพาณิชย์ ธนาคารก็จะนำเงินฝากบางส่วนไปเป็นเงินให้กู้ทำให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจ แต่เงินนอกระบบจะไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนา และการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศไม่ดีเท่าที่ควร และเงินนอกระบบยังเป็นอุปสรรคในการดำเนินนโยบายทางการเงินของรัฐบาล เช่น นโยบายจำกัดสินเชื่อจะไม่ได้ผลเมื่อมีตลาดเงินนอกระบบอยู่ เพราะเมื่อกู้เงินในระบบไม่ได้ประชาชนก็จะหันไปกู้เงินนอกระบบแทน ทำให้นโยบายของรัฐบาลไม่ได้ผล

ในปัจจุบันตลาดเงินนอกระบบมีการขยายตัวอย่างแพร่หลาย ด้วยเหตุผลว่าการกู้ยืมเงินในตลาดเงินนอกระบบนั้นทำได้ง่ายกว่าการกู้ยืมเงินในตลาดเงินในระบบ ไม่มีระเบียบ พิธีการ ขึ้นกับความพึงพอใจของผู้ให้กู้และผู้กู้ สะท้อนให้เห็นถึงข้อบกพร่องและข้อจำกัดของตลาดเงินและตลาดทุนในระบบ ที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการทางการเงินของหน่วยธุรกิจได้อย่างเพียงพอ และธุรกิจต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมขนาดย่อมที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมากแต่มีปัญหาในการกู้ยืมเงินจากสถาบันต่างๆ เนื่องจากไม่มีหลักค้ำประกันที่เพียงพอ หรือไม่มีระบบบัญชีที่ดีพอ เป็นต้น ดังนั้นอุตสาหกรรมขนาดย่อมบางแห่งจึงมีความจำเป็นต้องพึ่งพาตลาดเงินนอกระบบเพราะสะดวกกว่า

เงินกู้นอกระบบเกิดขึ้นในประเทศไทยสร้างความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจและประชาชนเป็นจำนวนมาก โดยกลุ่มบุคคลที่ตกเป็นหนี้นอกระบบนั้นส่วนใหญ่มักเป็นชาวบ้าน เกษตรกร และผู้มีรายได้น้อย ซึ่งไม่สามารถทำการกู้ยืมเงินในระบบได้ อันมีสาเหตุมาจากปัญหาช่องว่างทางสังคม ช่องว่างที่ว่านี้ คือ ช่องว่างของการเข้าถึงเงินกู้ เงินสนับสนุนจากสถาบันการเงิน และภาครัฐในรูปแบบต่างๆ

จรินทร์ เทศวานิช (2535) กล่าวว่าตลาดเงินนอกระบบมีขนาดใหญ่และกระจายอยู่ทั่วไปทำให้การควบคุมและการดำเนินนโยบายการเงินของรัฐเป็นไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจากสถาบันการเงินนอกระบบไม่มีสถิติตัวเลขที่แน่นอน ไม่มีข้อบังคับตามกฎหมาย

ปัจจุบันการกู้เงินนอกระบบนั้นยังคงมีอยู่มากมายและแพร่ขยายวงกว้างมากยิ่งขึ้น เนื่องจากประชาชนที่ต้องการกู้ยืมเงินนอกระบบก็จะสามารถหาแหล่งเงินกู้ได้จากใบปลิวที่แจกกันโดยทั่วไป นิตยสาร และที่ติดไว้ตามสถานที่ต่างๆ ผู้กู้ยืมเงินจากหนี้นอกระบบก็ต้องแบกรับภาระกับการจ่ายชำระดอกเบี้ยที่สูงกว่าที่กฎหมายกำหนด โดยผู้กู้ยืมเงินตกลงยินยอมสมัครใจที่จะเสียดอกเบี้ยในอัตราดังกล่าว เพื่อนำเงินไปใช้สอยตามที่ตนเองต้องการ เจ้าหนี้นอกระบบจะเป็นผู้กำหนดดอกเบี้ย กติกา เงื่อนไขต่างๆ ตามความพอใจ มีรูปแบบการปล่อยกู้ที่แตกต่างกันออกไป เริ่มตั้งแต่การปล่อยเงินกู้โดยไม่มีสัญญาหรือเอกสารหลักฐานใดๆ และจะติดตามทวงถามให้ชำระหนี้โดยวิธีการผ่อนชำระเงินเป็นรายวัน รายสัปดาห์ โดยคิดอัตราดอกเบี้ยที่สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยที่กฎหมายกำหนด เจ้าหนี้จะเป็นผู้กำหนดรายละเอียดและหลักเกณฑ์ต่างๆ โดยอาศัยจุดอ่อนของลูกหนี้ที่ไม่มีความรู้หนังสือ หรือช่องว่างทางกฎหมาย เพื่อสร้างอัตราผลตอบแทนที่สูง และหลีกเลี่ยงความผิดทางกฎหมาย อาทิเช่น ให้ผู้กู้ลงลายมือชื่อในสัญญากู้ยืมเงินในสัญญาเงินกู้ยืมเงินที่มีได้กรอกข้อความไว้ก่อนแต่อย่างใด หรือไม่สามารถดูรายละเอียดในสัญญาเงินกู้ยืมว่าถูกต้องตามความเป็นจริงหรือตามที่ตกลงไว้หรือไม่ อีกปัญหาที่พบมากเกี่ยวกับเงินกู้นอกระบบคือ พฤติกรรมทางหนี้อันไร้ซึ่งศีลธรรม ซึ่งเป็นปัญหาที่ขยายวงกว้างอย่างน่ากลัว อันจะเห็นปรากฏในข่าวเป็นประจำ ถึงแม้กฎหมายแพ่งและพาณิชย์จะระบุว่าเมื่อหนี้ถึงกำหนดเจ้าหนี้ทวงถามแต่ลูกหนี้ผัดผ่อนชำระหนี้ ให้เจ้าหนี้ฟ้องเรียกชำระหนี้ทางศาลได้ และเมื่อมีคำพิพากษาจึงจะสามารถบังคับใช้หนี้จากทรัพย์สินของลูกหนี้ได้ หากแต่เจ้าหนี้นอกระบบกลับมองว่า การฟ้องร้องบังคับคดีอาจล่าช้า มีค่าใช้จ่ายสูง หรือเห็นว่าดอกเบี้ยที่ตนเรียกเก็บอยู่นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงเป็นต้นเหตุให้มีการใช้สารพัดรูปแบบทั้งถูกกฎหมายและผิดกฎหมายเพื่อบีบบังคับให้ลูกหนี้จ่ายคืนหนี้ ซึ่งเป็นทุกข์หนัก ที่ลูกหนี้ประสบอยู่ในปัจจุบัน

จากปัญหาดังกล่าว การติดตามทวงถามหนี้เป็นธุรกิจประเภทหนึ่งที่มีผลกระทบต่อสังคม อีกทั้งยังไม่มีกฎหมายที่เกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำธุรกรรมผู้ติดตามหนี้ รวมทั้งไม่มีกฎหมายคุ้มครองประชาชนผู้เป็นหนี้ไว้เป็นการเฉพาะ มีเพียงการออกกฎระเบียบเพื่อควบคุมการติดตามทวงหนี้อย่างไม่เป็นธรรมที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย ใช้กำกับดูแลเฉพาะสถาบันการเงินที่อยู่ในการกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทยเท่านั้น อีกทั้งไม่มีบทลงโทษผู้กระทำผิดแต่อย่างใด

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการเงินกู้ยืมนอกระบบ ของ ผู้ค้าย่อยที่ประกอบการอยู่รอบมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี เขต ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งผลจากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการเงินทั้งภาครัฐและเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพทางด้านสินเชื่อ และแก้ปัญหาเงินกู้ยืมนอกระบบต่อไป

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ของผู้ค้าย่อยในเขตมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ใช้บริการเงินกู้ยืมนอกระบบ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ต่อการให้บริการเงินกู้ยืมนอกระบบ ของผู้ค้าย่อยในเขตมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ใช้บริการเงินกู้ยืมนอกระบบ

สมมุติฐานการวิจัย

ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจใช้บริการเงินกู้ยืมนอกระบบ ปัจจัยภายในบุคคล อันได้แก่ อายุ รายได้เฉลี่ย ระดับการศึกษาเพศ อาชีพ ภาระผูกพันส่วนบุคคล เวลา เป็นต้น

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้มีกรอบการศึกษาที่กลุ่มประชากร คือ ผู้ค้าย่อยที่ดำเนินธุรกิจรอบมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ซึ่งจะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกู้เงินนอกระบบ เช่น เพศ อายุ รายได้ อาชีพ ค่าใช้จ่าย เป็นต้น รวมถึงการนำเงินกู้มาใช้จ่ายประโยชน์ในด้านใดบ้าง วงการกู้ยืมโดยเฉลี่ย ระยะเวลาการผ่อนชำระคืน ความถี่ของการใช้บริการ โดยการศึกษาครั้งนี้ไม่ได้จำกัดว่าเป็นผู้กู้รายเล็กหรือรายใหญ่ เพียงแต่มุ่งเน้นที่ผู้ค้าย่อยที่ดำเนินธุรกิจรอบมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีเท่านั้น ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ.2552 ถึงวันที่ 10 ธันวาคม 2552

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแหล่งที่มาของข้อมูลในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้มาจากการตอบแบบสัมภาษณ์ของประชากร ที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบ และข้อมูลการวิจัยอื่นๆ ร่วมด้วย
2. นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสัมภาษณ์ มาหาค่าสถิติ คือ ค่าเฉลี่ยของข้อมูล ค่าร้อยละ ความถี่ของข้อมูล
3. การสรุปผลการศึกษา เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุปผล โดยเป็นการสรุปความสัมพันธ์ และระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการใช้บริการเงินกู้นอกระบบ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

สถาบันการเงินในระบบ เป็นสถาบันการเงินที่ถูกตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ โดยมีกฎหมายและระเบียบข้อบังคับควบคุมการดำเนินงานของสถาบันการเงินในแต่ละประเภท

สถาบันการเงินนอกระบบ เป็นสถาบันการเงินที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ ไม่มีกฎหมายและระเบียบข้อบังคับควบคุมการดำเนินงาน เช่น การกู้ยืมกันโดยตรง การเล่นแชร์ สินเชื่อทางการค้า การซื้อขายลดเช็ค เป็นต้น สถาบันการเงินนอกระบบมีลักษณะที่แตกต่างกันไปหลายรูปแบบและยากต่อการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งในทางข้อเท็จจริงแล้วอาจไม่เรียกว่าเป็นสถาบันการเงินก็ได้เพราะกฎหมายมิได้รับรอง

ความสามารถในการชำระหนี้ (Solvency) เป็นความสามารถในการจ่ายชำระคืนภาระผูกพันในระยะยาวที่มีอยู่ทั้งหมด โดยจะประกอบไปด้วย กิจกรรมการจัดหาเงิน (Financing) กิจกรรมการลงทุน (Investing) และกิจกรรมดำเนินงาน (Operation) ซึ่งจะส่งต่อความสามารถในการชำระหนี้ทั้งหมด

เงินนอกระบบ คือ เงินที่มีการใช้นอกระบบตลาดเงินที่นอกสถาบันการเงินที่ถูกต้องตามกฎหมาย

ชำระหนี้ทีเดียว (Bullet) หมายถึงการนำเงินหรือหลักทรัพย์ที่ได้กู้ยืมไปมาชำระคืนทั้งหมด ในครั้งเดียว เมื่อครบกำหนดสัญญาที่ได้ตกลงกันไว้

การไร้ความสามารถในการชำระหนี้ (Insolvency) หมายถึง บุคคลหรือกิจการที่มีปริมาณสินทรัพย์น้อยกว่าหนี้สิน ทำให้ไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ได้

เงินกู้นอกระบบ หมายถึง การกู้ยืมหรือการให้กู้ยืมที่มีได้ผ่านสถาบันการเงิน ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยถูกต้องตามกฎหมาย อาจจะเป็นการกู้ยืมโดยตรงจากนายทุนเงินกู้ การขายลดเช็ค การเล่นแชร์ หรือการกู้ยืมระหว่างบุคคล

วิธีการดำเนินธุรกิจเงินกู้นอกระบบ หมายถึง ขั้นตอนการให้กู้เงิน โดยที่เจ้าของเงินกู้และผู้กู้ตกลงทำสัญญากู้ยืมกันเองโดยไม่ผ่านสถาบันการเงิน

ผู้กู้หรือผู้ใช้บริการ หมายถึงผู้ที่มีความเดือดร้อน ขาดแคลนเงิน ต้องการใช้จ่ายเงิน โดยทำการกู้ยืมเงินผู้อื่นนอกระบบโดยยินยอมให้ดอกเบี้ยเป็นสิ่งแลกเปลี่ยน

การใช้จ่ายเงินกู้ หมายถึง การนำเงินกู้ไปใช้ในภาระจำเป็นตามความต้องการในการดำเนินชีวิตของครัวเรือนตามสภาพชีวิต

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกู้เงินนอกระบบ ของร้านค้าย่อยที่ประกอบกิจการรอบมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ในระยะไม่เกิน 500 เมตร ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร หนังสือ ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือในการศึกษา โดยแบ่งได้เป็นดังนี้

1. ทฤษฎีการตัดสินใจ

- 1.การตัดสินใจของผู้บริโภคโดยทั่วไป
- 2.ลักษณะทั่วไปของการเกิดการตัดสินใจ
- 3.การตัดสินใจของผู้บริโภค
- 4.การวางแผนการตัดสินใจของผู้บริโภคคือทางออกสำหรับผู้บริโภค
- 5.การจำแนกการตัดสินใจของผู้บริโภค
- 6.ประเภทของทฤษฎีที่ว่าด้วยการตัดสินใจของผู้บริโภค
- 7.ขั้นตอนในกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค
- 8.การเล็งเห็นปัญหาและการตระหนักถึงความต้องการ
- 9.การแสวงหาข้อมูล
- 10.การกำหนดความชอบสำหรับทางเลือกของปัญหาและความต้องการ
- 11.การตัดสินใจซื้อ
- 12.การประเมินผลหลังการซื้อ

2. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต
3. เงินกู้ยืมนอกระบบ
4. ทฤษฎีตลาดเครดิต
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีการตัดสินใจ

1.1 การตัดสินใจของผู้บริโภคโดยทั่วไป (Introduction to Consumer Decision)

การตัดสินใจของผู้บริโภคมีความสำคัญต่อความพึงพอใจของผู้บริโภคที่ได้รับมาก เพราะการตัดสินใจแต่ละครั้งที่เกิดขึ้นจะหมายถึง การยอมรับในร้านค้าใดร้านค้านี้ หรือตราสินค้าใดตราสินค้านี้โดยเฉพาะ ฉะนั้น การตัดสินใจของผู้บริโภคที่มีประสิทธิภาพจึงเป็นหัวใจสำคัญของพฤติกรรมผู้บริโภค ปัจจัยพื้นฐานของบุคคลทั้งหมด อันได้แก่ ความต้องการ แรงจูงใจ บุคลิกภาพ การเรียนรู้ จะนำมาใช้พิจารณาร่วมกัน เพื่อให้การเลือกซื้อเกิดขึ้นในตลาด และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมภายนอก ผู้บริโภคก็จะนำมาใช้พิจารณา และใช้ประโยชน์ด้วยเช่นกัน

1.2 ลักษณะทั่วไปของการเกิดการตัดสินใจ (The Nature of Decision Making)

เงื่อนไขหลายประการที่จำเป็นต่อการพิจารณาว่า กิจกรรมใดจึงจะถือว่าเป็นกระบวนการตัดสินใจ ต่อไปนี้คือ กิจกรรมที่ทำให้เกิดการตัดสินใจ

1.2.1 ผู้ตัดสินใจจะต้องเผชิญกับปัญหาหรือสถานการณ์ ที่มีความขัดแย้งกันที่จำเป็นจะต้องหาทางแก้ไข ซึ่งผู้ตัดสินใจในที่นี้หมายถึง บุคคลใดหรือ บุคคลที่ไม่ได้รับความพอใจสำหรับภาวะที่เป็นอยู่ในปัจจุบันบางอย่าง หรือการคาดหวังของสภาวะในอนาคต รวมทั้งความปรารถนาอยากได้และสิทธิที่จะนำการกระทำของบุคคลให้มุ่งไปสู่การแก้ไขสภาวะในปัจจุบันหรือในอนาคตดังกล่าว(สุภาพกรณ์ พลนิกร 2548:136)

1.2.2 ผู้ตัดสินใจมีความปรารถนาที่จะให้ได้มาซึ่งเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่งหรือหลายเป้าหมายซึ่งเป้าหมายเหล่านี้ปกติจะแสดงออกมาในรูปของการให้ได้มาซึ่งสภาวะของสิ่งใหม่บางอย่าง หรือการรักษาให้คงไว้ซึ่งสภาวะของสิ่งเดิมที่มีอยู่ เป้าหมายต่างๆของผู้บริโภคทั่วไปจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจที่ได้รับจากสินค้าหรือบริการ

1.2.3 เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งเป้าหมาย ผู้ตัดสินใจจะต้องกำหนดทางเลือกที่ต้องการกระทำที่น่าจะนำไปสู่เป้าหมายที่ปรารถนาได้ ทางเลือกต่างๆของผู้บริโภคจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ เช่น ตราสินค้า คุณลักษณะของสินค้า และราคา เป็นต้น

1.2.4 ผู้ตัดสินใจต้องเผชิญกับระดับความไม่แน่นอนบางส่วนในทางเลือกที่ต้องการจะนำมาซึ่งความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ สำหรับผู้บริโภคแล้วความไม่แน่นอนอาจเป็นข้อจำกัดที่ต่อเนื่องมาจากการขาดความรู้ที่สมบูรณ์ของทางเลือกต่างๆ หรือระดับของการรับรู้ของแรงจูงใจเป็นต้น

1.3 การตัดสินใจของผู้บริโภค (The Consumer's Dilemma)

ผู้บริโภคต้องเผชิญกับสิ่งที่ต้องตัดสินใจอย่างจริงจังในอนาคต โดยผู้บริโภคจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับกรตัดสินใจปัญหา 2 ประการ ระหว่างการที่จะต้องตัดสินใจซื้อในผลิตภัณฑ์และร้านค้าที่ต้องตัดสินใจซื้อกับการไม่มีความสามารถที่จะตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จะเห็นได้ว่ามีเหตุผลมากมายที่ทำให้ผู้บริโภคยุ่งยากหรือลำบากในการตัดสินใจให้มีประสิทธิภาพได้คือ

1.3.1 มีความปรารถนาอยากได้มากเกินไป (Too Many Desires) ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ แต่ปริมาณจำนวนของสินค้าและบริการกลับทำให้ประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้บริโภคลดลง

1.3.2 ขาดเงินทุน (Lack of Capital)

1.3.3 มีข้อมูลไม่เพียงพอ (Inadequate Information) มีได้หลายกรณี คือ มีข้อมูลมากเกินไปจนไม่รู้จะให้ข้อมูลอะไร หรือมีข้อมูลไม่ถูกต้อง มีบางคนกล่าวว่า การติดต่อสื่อสารแบบวงกว้าง (Mass Communication) ทำให้ผู้บริโภคสับสนได้เนื่องจากให้ข้อมูลทางผลิตภัณฑ์ที่ขัดแย้งกัน

1.3.4 มีเวลาไม่เพียงพอ (Insufficient Time) สำหรับเปรียบเทียบและตัดสินใจ จึงมักจะอาศัยการซื้อด้วยความเคยชิน หรือตามคำแนะนำที่ได้รับ หรือมีการตรวจสอบเพียงเล็กน้อย หรือทำการเปรียบเทียบกันระหว่างสินค้า เป็นต้น

1.3.5 การฝึกอบรมที่ไม่ดี (Poor Training)

1.4 การวางแผนตัดสินใจของผู้บริโภคคือ ทางออกสำหรับผู้บริโภค (Consumer Decision Planning is a way out)

การตัดสินใจ (Decision) หมายถึง การเลือกที่จะกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะจากบรรดาทางเลือกต่างๆ ที่มีอยู่ (สุภาภรณ์ พลนิกร 2548:137)

การวางแผน (Planning) หมายถึง การกระทำการตัดสินใจสำหรับความต้องการ หรือปัญหาที่ได้กำหนดไว้ก่อนล่วงหน้า (สุภาภรณ์ พลนิกร 2548:137)

ดังนั้น การวางแผนการตัดสินใจของผู้บริโภค (Consumer Decision Planning) จึงหมายถึง การเลือกแนวทางที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะจากบรรดาทางเลือกต่างๆ ที่มีอยู่สำหรับความต้องการหรือปัญหาที่ได้กำหนดไว้ก่อนล่วงหน้า (สุภาภรณ์ พลนิกร 2548:138)

1.5 การจำแนกการตัดสินใจของผู้บริโภค (Consumer Decision Classified)

1.5.1 ตามลักษณะการตัดสินใจ (Nature of Decision) แบ่งย่อยๆ ได้ 4 ประเภท คือ

1.5.1.1 การตัดสินใจที่ขึ้นอยู่กับระดับของความเร่งด่วน (By the Degree of Urgency) เกิดขึ้นอย่างเร่งด่วนที่จำเป็นต้องมีการตัดสินใจทันที

1.5.1.2 การตัดสินใจที่ขึ้นอยู่กับความถี่ของการตัดสินใจที่เกิดขึ้น (By Frequency of Occurrence) การตัดสินใจบางอย่างของผู้บริโภคอาจเกิดขึ้นได้ไม่บ่อย นั่นคือมีระดับความถี่ของการเกิดการตัดสินใจ

1.5.1.3 การตัดสินใจที่ขึ้นอยู่กับปริมาณความเกี่ยวข้องในการกระทำเป็นประจำ (By the Amount of Routine Involved) เป็นการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการซื้อที่ต้องกระทำเป็นประจำหรือไม่ หรือเมื่อต้องการเท่านั้น

1.5.1.4 การตัดสินใจที่เกิดขึ้นอยู่กับระดับความสำคัญ (By Degree of Significance) การตัดสินใจบางครั้งก็มีความสำคัญต่อผู้บริโภคมากกว่า

1.5.2 ตามประเภทการตัดสินใจของบุคคลกับของครัวเรือน (Individual and Household Decision) การตัดสินใจของผู้บริโภคสามารถจำแนกโดยสิ่งที่ทำการซื้อนั้นเป็นการซื้อสำหรับให้บุคคลใช้หรือสำหรับใช้ในครัวเรือน

1.5.3ตามประเภทการตัดสินใจที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และร้านค้า (Product And Store Decision) ผู้บริโภคต้องมีการตัดสินใจในประเภทของผลิตภัณฑ์ ตรายี่ห้อ ผลิตภัณฑ์ และอื่นๆที่จะซื้อ รวมทั้งกับร้านค้าใดร้านค้านั้นโดยเฉพาะ

1.5.4ตามประเภทสภาวะของการตัดสินใจ(Decision State) เป็นการตัดสินใจที่ผู้บริโภคมีอยู่ในใจแล้ว สำหรับระดับของปัญหาที่ต้องตัดสินใจ จะมีสภาวะการตัดสินใจเป็นไปได้ 4 ทางคือ 1)การปฏิเสธ 2)การไม่ตัดสินใจ 3)การตัดสินใจเพียงบางส่วน 4) การตัดสินใจ

1.5.5ตามความเกี่ยวพันของประเภทของการตัดสินใจ (Interaction of Decision Types)ประเภทของการตัดสินใจของผู้บริโภคที่กล่าวมาไม่ใช่ทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งสำหรับผู้บริโภคที่จะต้องกระทำแต่สิ่งที่พบคือ การตัดสินใจมากกว่าหนึ่งประเภท ผลก็คือ ผู้บริโภคจะอยู่ในสภาวะของจิตใจที่จะต้องตัดสินใจที่มีความซับซ้อนมาก

1.6ประเภทของทฤษฎีที่ว่าด้วยการตัดสินใจของผู้บริโภค (Type of Decision Theories)

ในที่นี้จะแบ่งทฤษฎีที่ว่าด้วยการตัดสินใจออกเป็น 2 ทฤษฎี คือ

1.6.1ทฤษฎีที่ว่าด้วยการอธิบายเฉพาะเพียงบางส่วน (Partial Explanation Theories) เกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้บริโภคที่เกิดขึ้นนั้นว่าเกิดขึ้นได้โดยโอกาส นิสัย นั้บพละน การมุ่งเน้นที่สังคม และกรรมพันธุ์ ซึ่งเป็นแนวคิดที่เข้าใจได้ในตัวโดยไม่ต้องอาศัยหลักฐานหรือข้อมูลอ้างอิง ทฤษฎีนี้จะมีความคิดโดยทั่วไป 2 ประการคือ

1.6.1.1แต่ละทฤษฎีจะมีความเห็นว่าการกระทำการตัดสินใจของผู้บริโภคส่วนใหญ่ ทั้งหมดจะขึ้นอยู่กับ การตอบสนองหรืออารมณ์

1.6.1.2แต่ละทฤษฎีจะเน้นถึงการขาดซึ่งข้อเท็จจริงของข้อมูล ที่ผู้บริโภคจะต้องอาศัยใช้สำหรับการตัดสินใจ

1.6.2ทฤษฎีที่ว่าด้วยการอธิบายถึงพื้นฐานทั้งหมด (Basic Explanation Theories)เป็นการพิจารณาผู้บริโภคว่าเป็นผู้ที่ๆได้ทั้ง ผู้ลดความเสี่ยง หรือผู้แก้ไขปัญหา ซึ่งทฤษฎีที่ว่าด้วยการอธิบายถึงพื้นฐานเหล่านี้จำเป็นต้องใช้ความรู้บ้างในการแก้ไขปัญหาของผู้บริโภค

1.7 ขั้นตอนในกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค(Step in Consumer Decision Process)ขั้นตอนนั้นจะเป็นการพยายามทำเพื่อที่ต้องการลดความเสี่ยง

1.8 การเล็งเห็นปัญหาและการตระหนักถึงความต้องการ (Problem Recognition)

1.8.1 การเกิดขึ้นของปัญหาของผู้บริโภค

1.8.1.1 การหมดไปของสิ่งที่มีอยู่ เมื่อมีการใช้หมดไปทำให้มีการรับรู้ถึงปัญหาที่ต้องมีการบำบัด

1.8.1.2 ผลของการแก้ไขปัญหในอดีตอาจนำไปสู่การเกิดของปัญหาใหม่ได้

1.8.1.3 สภาพครอบครัวที่เปลี่ยนแปลงไป

1.8.1.4 การคาดหวังทางการเงินหรือฐานะการเงินที่แท้จริง การเงินจะมีผลกระทบต่อรับรู้ถึงสถานะความต้องการของผู้บริโภค

1.8.1.5 การแก้ปัญหาหนึ่งของผู้บริโภคอาจนำไปสู่การเกิดปัญหาอื่นได้

1.8.1.6 ผลการเปลี่ยนแปลงกลุ่มอ้างอิงอาจนำไปสู่การเล็งเห็นปัญหาใหม่ได้

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี
1.8.1.7 วิธีการหรือความพยายามทางการตลาดต่างๆ

1.8.2 ประเภทของปัญหาการซื้อ (Type of Problems) ปัญหาของผู้บริโภคสามารถแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ได้ 3 ประเภท คือ

1.8.2.1 ปัญหาด้านผลิตภัณฑ์ ซึ่งปัญหาที่เกี่ยวกับทางเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะของสินค้า เช่น คุณลักษณะสินค้า การทำหน้าที่ของสินค้า ตราสินค้า ราคา คุณภาพ และอื่นๆ เป็นต้น

1.8.2.2 ปัญหาร้านค้าที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่พิจารณาอยู่ จะเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับการเลือกร้านค้าปลีก บริการของร้านค้า ท่าเลที่ตั้ง และอื่นๆ เป็นต้น

1.8.2.3 ปัญหาที่เกี่ยวกับวิธีที่ใช้ในการซื้อ คือ ปัญหาทั้งหลายที่เกี่ยวกับเรื่องเวลาที่ใช้ไปในการซื้อ ประเภทของยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง จำนวนครั้งของการเดินทาง ระยะทางที่ใช้ในการเดินทาง และอื่นๆ เป็นต้น

1.9 การแสวงหาข้อมูล (Search for Information)

1.9.1 ความสำคัญของการค้นหาข้อมูลของผู้บริโภค (Importance of Consumer Search) การแสวงหาข้อมูลของผู้บริโภคจะเกิดขึ้นเมื่อต้องการให้ได้มาซึ่งสินค้าและบริการ เมื่อการแสวงหากระทำอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นก็คือผู้บริโภคจะซื้อสินค้าที่สอดคล้องตรงกับความต้องการมากยิ่งขึ้น และสินค้าเหล่านี้ก็ได้มาโดยเสียค่าใช้จ่ายในระยะเวลา ความพยายามในการให้ได้มา และจำนวนเงินที่น้อยลงได้

1.9.2 แหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริโภค (Consumer Information Sources) ผู้บริโภคสามารถหาได้จากแหล่งต่างๆ แตกต่างกันไป บางทีหาจากข้อมูลเพียงแหล่งเดียว ดังนั้น แหล่งข้อมูลของผู้บริโภคสามารถจัดจำแนกได้กว้างๆ เป็น 3 แหล่ง คือ

1.9.2.1 ประสบการณ์ส่วนบุคคล (Personal Experience)

1.9.2.2 แหล่งข้อมูลที่เป็นกลุ่มอ้างอิง (Reference Group Sources) เป็นแหล่งข้อมูลที่ได้จากการติดต่อในสังคมของผู้บริโภคคนอื่นๆ

1.9.2.3 แหล่งข้อมูลที่เป็นธุรกิจ (Business Sources) 3 ประเภท คือ สื่อวงกว้าง พนักงานขาย และการไปเยือนร้านค้าปลีกโดยโฆษณา

1.9.3 ปัจจัยที่ต้องพิจารณาในการเลือกแหล่งข้อมูล มีด้วยกัน 6 ประการคือ

1.9.3.1 ประเภทของผลิตภัณฑ์ (Type of Product) สินค้าชนิดหนึ่งอาจยอมรับแหล่งข้อมูลแหล่งหนึ่งมากกว่าอีกแหล่งหนึ่งก็ได้ สำหรับการซื้อสินค้าพวกสะดวกซื้อ ผู้บริโภคอาจมีการแสวงหาข้อมูลเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลยก็ได้

1.9.3.2 ประเภทของข้อมูลที่ต้องการ (Type of Information Desired) ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับแหล่งข้อมูลที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับประเภทของข้อมูลที่ต้องการ โดยผู้บริโภคจะมีแนวโน้มที่จะหาข้อมูลหลายอย่างจากสื่อวงกว้าง ขณะเดียวกันก็ตรวจสอบความน่าเชื่อถือจากแหล่งข้อมูลเป็นบุคคล

1.9.3.3 อายุผลิตภัณฑ์ (Product Life) ผลิตภัณฑ์ที่ยังมีอายุในตลาดนานเท่าใดยังมีแนวโน้มหากผู้บริโภคจะใช้ประโยชน์ของข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มอ้างอิงมากยิ่งขึ้นไปด้วย

1.9.3.4 ความมั่นใจที่มีต่อแหล่งข้อมูล (Confidence in the Source)

1.9.3.5 การเป็นประโยชน์ของข้อมูล (Usefulness of the Information) ผู้บริโภคมักจะใช้แหล่งข้อมูลใดก็ตามที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของผู้บริโภคมากที่สุด

1.9.3.6 ประสบการณ์ที่มีมาก่อน (Previous Experience) คือ ข้อมูลที่ได้จากการที่ผู้บริโภคเคยเกี่ยวข้องกับสินค้า หรือเหตุการณ์นั้นมาก่อน มาเป็นข้อมูลสำหรับตัดสินใจซื้อ ปัจจุบัน หรืออนาคต

1.9.4 ขนาดของการแสวงหาข้อมูล (Degree of Information Search) ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ หลายประการคือ ประสบการณ์ และข้อมูลเดิมที่มีอยู่ ลักษณะการตัดสินใจขึ้นอยู่กับข้อมูล

1.10 การกำหนดความชอบสำหรับทางเลือกของปัญหาและความต้องการ (Establish Consumer Preferences) เพื่อประเมินทางเลือกต่างๆ ที่จะทำให้สามารถกำหนดความชอบที่มีต่อทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งโดยเฉพาะได้ ขั้นตอนนี้ถือว่าสำคัญที่สุด เพราะเป็นขั้นตอนที่มีผลกระทบต่อสิ่งที่จะได้รับจากกระบวนการการซื้อ

1.11 การตัดสินใจซื้อ (Purchase Decision) เป็นขั้นตอนที่ผู้บริโภคพร้อมจะกระทำการตัดสินใจสำหรับทางเลือกที่ได้กำหนดไว้แล้วจากทางเลือกต่างๆ โดยทางเลือกที่เลือกกระทำถือว่าเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับการแก้ไขปัญหา นั่น ดังนั้น สิ่งที่เกิดในขั้นนี้คือ ความตั้งใจที่จะกระทำการซื้อสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องก่อให้เกิดการซื้อเสมอไปเพราะยัง

มีปัจจัยอื่นๆที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจว่าจะซื้อดีหรือไม่ รวมทั้งสภาพความพร้อมที่นำไปสู่การตัดสินใจ ดังนั้น การตัดสินใจซื้อจะเกิดขึ้นหรือไม่จึงขึ้นอยู่กับ

1.11.1 ความตั้งใจซื้อ (Purchase Intention)

1.11.2 สถานการณ์ในขณะที่ตัดสินใจซื้อ (Situational Influences) คือ ปัจจัยทั้งหลาย โดยเฉพาะในแง่เวลาและสถานที่ที่เกิดจากการสังเกตไม่ได้เกิดจากความรู้ของบุคคลแต่เกิดจากตัวกระตุ้นที่เป็นทางเลือกที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมในปัจจุบัน สถานการณ์ที่ทำให้เกิดการตัดสินใจมีอยู่ 5 ประการ คือ

1.11.2.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น ทำเลที่ตั้ง การตกแต่ง กลิ่น เสียง

1.11.2.2 ลักษณะของตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องของสภาพการณ์ซื้อ ประกอบกับสิ่งแวดล้อมทางสังคม

1.11.2.3 เงื่อนไขการซื้อต่างๆที่เกี่ยวกับเวลา เช่น ซื้อครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่ ซื้อในช่วงเวลาอะไร

1.11.2.4 การตั้งใจเดินซื้อเป็นความตั้งใจและต้องการซื้อ

1.11.2.5 ขึ้นอยู่กับสภาพของอารมณ์ เงินสดที่มี สภาพความพร้อมของร่างกาย

1.11.3 ระยะเวลาที่ใช้สำหรับตัดสินใจ (Decision Time)

ผลงานวิจัยนภคศึกษา ระดับปริญญาตรี

1.12 การประเมินผลหลังการซื้อ (Post Purchase Assessment) ผู้บริโภคจะประเมินผลการตัดสินใจที่ได้รับว่า การตัดสินใจนั้นมีประสิทธิภาพ เป็นที่พอใจหรือไม่

วิธีจัดการเกี่ยวกับความกังวลหลังการซื้อ สามารถบรรเทาลงได้ เช่น

1.12.1 ผู้บริโภคอาจค้นหาข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของเขา

1.12.2 ผู้บริโภคอาจพยายามทำให้เขามั่นใจว่าการตัดสินใจของเขาถูกต้องดีแล้ว โดยการบอกคนอื่นว่าการตัดสินใจดังกล่าวคุ้มค่าแล้ว

1.12.3 ผู้บริโภคอาจพยายามหลีกเลี่ยงข้อมูลที่คัดแย้งกับความคิดของเขา ฯลฯ

เขา ฯลฯ

2. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต

รูปแบบการดำเนินชีวิต คือลักษณะของความเป็นอยู่ที่แสดงถึง การใช้เวลาของแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร(Activities) การให้ความสนใจกับสภาพแวดล้อมรอบตัว(Interest) และความคิดเห็นที่มีต่อตนเองและสิ่งรอบข้าง(Opinions) ซึ่งตัวแปรเหล่านี้คือลักษณะทางจิตวิทยา (Psychological Characteristics) อันประกอบด้วย(Assael 1986: 95 อ้างถึงใน กาญจนา ชาติปกรณ์ 2545: 40)

โบ ไรมอร์ (Riemer 1995: 124-135 อ้างถึงใน กาญจนา ชาติปกรณ์ 2545: 44) กล่าวว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต คือรูปแบบเฉพาะของกิจกรรมในแต่ละวัน โดยที่รูปแบบการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลเป็นเอกลักษณ์ที่ไม่มีใครเหมือน ไรมอร์ได้แบ่งรูปแบบการดำเนินชีวิตไว้ 5 กลุ่มดังนี้

1. Culture Orientation คือ รูปแบบของกิจกรรมแสดงถึงวัฒนธรรมหรือประเพณีนิยมในแต่ละสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะเป็วัฒนธรรมระดับชาวบ้านหรือวัฒนธรรมชั้นสูงก็ตาม

2. Social Orientation คือ รูปแบบที่นอกเหนือจากสิ่งที่เป็นอยู่ทั่วไป เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและควรค่าต่อการที่บุคคลจะเข้าไปร่วมทำ เช่น เรื่องการเมือง

3. Entertainment Orientation คือ รูปแบบที่มีลักษณะคล้ายกับCulture Orientation แต่จะเป็นเรื่องใกล้ตัว และมีจุดมุ่งหมายเพื่อความพึงพอใจและความบันเทิงของตัวเองมากกว่า

4. Home and Family Orientation คือ รูปแบบของกิจกรรมที่มีลักษณะของความใกล้ชิดและเรื่องที่เป็นส่วนตัว

5. Sport and Outdoor Orientation คือ สิ่งที่ทำเพื่อสุขภาพของร่างกาย ซึ่งประกอบด้วยการเล่นในรูปแบบต่าง

3. แนวคิดเกี่ยวกับคำว่าเงินกู้ในระบบ

เงินในระบบ คือ เงินที่นำมาใช้ในการดำเนินงานจากแหล่งภายนอกกิจการที่ นอกเหนือจากแหล่งสถาบันการเงินต่างๆ แหล่งเงินทุนในระบบเป็นแหล่งสินเชื่อที่สำคัญของ อุตสาหกรรมขนาดเล็กในต่างจังหวัด มีมากมายหลายประเภท และกระจัดกระจายอยู่ทั่วไป การ ให้สินเชื่อแก่อุตสาหกรรมในต่างจังหวัดของสถาบันการเงินนั้น ส่วนมากให้แก่อุตสาหกรรม ขนาดใหญ่ แหล่งเงินกู้ในระบบจึงทำหน้าที่เป็นเสมือนแหล่งเงินที่คอยสนับสนุนการ ดำเนินงานของสถาบันการเงิน ให้เงินกู้แก่อุตสาหกรรมขนาดเล็กที่ได้รับสินเชื่อจากสถาบัน การเงินไม่เพียงพอหรือไม่ได้เลย แหล่งเงินในระบบจึงให้บริการสินเชื่อแก่อุตสาหกรรมขนาด เล็กได้ดีกว่า หรือมีประสิทธิภาพกว่าแหล่งเงินในระบบ เพราะเป็นการให้สินเชื่อที่มีต้นทุนใน การให้บริการและหนี้สูญต่ำ

จิรพร ศรีวัฒนานุกุลกิจ และสังคม สุวรรณรัตน์ กล่าวว่า เงินในระบบหมายถึง การกู้ยืมหรือการให้กู้ยืมที่มีได้ผ่านสถาบันการเงิน ซึ่งจัดตั้งขึ้น โดยถูกต้องตามกฎหมาย อาจจะ เป็นการกู้ยืมโดยตรงจากนายทุนเงินกู้ การขายลดเช็ค การเล่นแชร์ หรือการกู้ยืมเงินระหว่าง บุคคล

อาทร เจริญเด่นงาม กล่าวว่า ธุรกิจเงินกู้ในระบบหมายถึง การกู้ยืมเงินนอกเหนือ การควบคุมของกฎหมายแต่เป็นที่นิยมให้กู้ระหว่างเจ้าของเงินและผู้ต้องการใช้เงิน โดยผู้กู้ต้อง เสียดอกเบี้ยในอัตราที่สูงกว่าที่กฎหมายกำหนด ส่วนรูปแบบเงินกู้ในระบบนั้น หมายถึง ลักษณะของการกู้ยืมเงิน โดยมีหลักทรัพย์ค้ำประกันการกู้ (หลักทรัพย์อาจเป็นสิ่งของหรือ สัญญา) หรือไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันการกู้ก็ได้ เพียงแต่ผู้กู้ต้องลงลายมือชื่อไว้เป็นประกัน การชำระหนี้เงินกู้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา

4. ทฤษฎีตลาดเครดิต

วเรศ อุปปาดิก อธิบายว่า คุณภาพของตลาดเครดิตจะเกิดขึ้นจากการเท่าเทียมกัน ของอุปสงค์และอุปทานของตลาดเครดิตนั่นเอง ซึ่งอุปสงค์ของตลาดเครดิต(L_d) เกิดจากการที่ หน่วยธุรกิจมีรายได้ปัจจุบันน้อยกว่ารายจ่าย จึงจำเป็นต้องหาเงินทุนจากภายนอก ซึ่งอาจเป็น คริวเรือนหรือหน่วยธุรกิจ ตลอดจนรัฐบาล ตัวแปรทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่มีต่ออุปสงค์รวมของ เครดิตนั้น ได้แก่ ระดับราคาสินค้า รายได้ที่แท้จริง อัตราดอกเบี้ย ต้นทุนของการออกหุ้นทุน อัตราเงินเฟ้อที่คาดคะเน และนโยบายการคลัง แสดงเป็นสมการได้ดังนี้

โดยที่

$$L_d = f(P, Y, I, e, Z, D \dots)$$

L_d = อุปสงค์ของเครดิต

P = ระดับราคาสินค้า

Y = รายได้ที่แท้จริง

i = อัตราดอกเบี้ย

e = ต้นทุนของการออกหุ้นทุน

Z = อัตราเงินเฟ้อที่คาดคะเน

D = นโยบายการคลัง

ทางด้านอุปทานของเครดิต(L_s) นั้นปรากฏว่าตัวแปรที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์ของเครดิตนั้นก็มีผลกระทบทางด้านอุปทานเช่นเดียวกัน

$$L_s = f(P, Y, I, e, Z, D \dots)$$

คุณภาพของตลาดเครดิตจะเกิดขึ้นเมื่อ $L_d = L_s$ อย่างไรก็ตาม อัตราดอกเบี้ยย่อมเป็นตัวแปรสำคัญต่อตลาดเครดิต

อัตราดอกเบี้ย

ปริมาณเครดิต

เยาเวส ทับพันธุ (2534) กล่าวว่า กลไกราคาในตลาดสินเชื่อทำงานต่างไปจากกลไกราคาในตลาดสินค้าทั่วไป ในตลาดสินเชื่อ ความต้องการสินเชื่อมากกว่าความต้องการปล่อยสินเชื่อ ณ ระดับอัตราดอกเบี้ยหนึ่งๆ การที่ปริมาณความต้องการกู้มีมากกว่าปริมาณความต้องการให้กู้จะไม่ผลทำให้ราคาของสินเชื่อ (ดอกเบี้ย) สูงขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากการเสนอจ่ายดอกเบี้ยที่สูงขึ้น มิได้เป็นสิ่งจูงใจให้ผู้ให้สินเชื่อยินดีให้สินเชื่อในปริมาณที่สูงขึ้นในทางตรงข้าม ฝ่ายผู้ให้กูกลับมองว่า ผู้กู้ที่เสนอผลตอบแทนสูงนั้นคงจะนำเงินกูไปใช้ในกิจการที่คาดว่าจะได้รับผลตอบแทนสูงและมักที่จะมีความเสี่ยงสูง โอกาสที่ผู้กู้จะไม่สามารถชำระหนี้ได้ อันเนื่องมาจากการลงทุนล้มเหลวก็จะสูงตามไปด้วย ผู้กู้จำเป็นต้องหลีกเลี่ยงการชำระหนี้ ทั้งๆที่ได้เจตนาจะคดโกง นอกจากนี้ ผู้กูบางรายที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยสูงจะมีแรงจูงใจให้มีเจตนาที่จะหลบหลีกการชำระหนี้ถ้าประโยชน์จากการหลบหลีกข้างต้นสูงกว่าต้นทุนของการหลบหลีก ดังนั้นผู้ให้กูแต่ละคนจะมีระดับอัตราดอกเบี้ยที่แต่ละคนพอใจในแง่ของรายได้และความเสี่ยงที่ตนได้รับ ณ อัตราดอกเบี้ยข้างต้นจะมีอุปสงค์ของการกู้สูงกว่าอุปทาน ผู้ให้กูจะใช้โอกาสนี้ในการคัดเลือกผู้ที่มีความเสี่ยงต่ำในการที่จะให้กูหรือพิจารณาให้กูในวงเงินที่ต่ำกว่าที่ผู้ขอกูต้องการ ทั้งนี้เพื่อกระจายความเสี่ยง

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: s.d.) (บางตำราก็ว่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน) ในทางสถิติศาสตร์และความน่าจะเป็น เป็นการวัดการกระจายแบบหนึ่งของกลุ่มข้อมูล สามารถนำไปใช้กับการแจกแจงความน่าจะเป็น ตัวแปรสุ่มประชากร หรือมัลติเซต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมักเขียนแทนด้วยอักษรกรีกซิกมาตัวเล็ก (σ) นิยามขึ้นจากส่วนเบี่ยงเบนแบบ root mean square (RMS) กับค่าเฉลี่ย หรือนิยามขึ้นจากรากที่สองของความแปรปรวน

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคิดค้นโดย ฟรานซิส กาลตัน(Francis Galton) ในช่วงปลายคริสต์ทศวรรษ 1860^[1] เป็นการวัดการกระจายทางสถิติที่เป็นปกติทั่วไป ใช้สำหรับเปรียบเทียบว่าค่าต่างๆ ในเซตข้อมูลกระจายตัวออกไปมากน้อยเท่าใด หากข้อมูลส่วนใหญ่อยู่ใกล้ค่าเฉลี่ยมาก ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก็จะมีค่าน้อย ในทางกลับกัน ถ้าข้อมูลแต่ละจุดอยู่ห่างไกลจากค่าเฉลี่ยเป็นส่วนมาก ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก็จะมีค่ามาก และเมื่อข้อมูลทุกตัวมีค่าเท่ากันหมด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจะมีค่าเท่ากับศูนย์ นั่นคือไม่มีการกระจายตัวคุณสมบัติที่เป็นประโยชน์อย่างหนึ่งก็คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานใช้หน่วยอันเดียวกันกับข้อมูลแต่กับความแปรปรวนนั้นไม่ใช่

เมื่อตัวอย่างของข้อมูลกลุ่มหนึ่งถูกเลือกมาจากประชากรทั้งหมด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากรสามารถประมาณค่าได้จากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างนั้น

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นค่าวัดการกระจายที่สำคัญทางสถิติ เพราะเป็นค่าที่ใช้บอกถึงการกระจายของข้อมูลได้ดีกว่าค่าพิสัย และค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)ในกรณีข้อมูลไม่ได้มีการแจกแจงความถี่

สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n-1}} \quad \text{หรือ}$$

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum_{i=1}^n x_i^2 - \left(\sum_{i=1}^n x_i \right)^2}{n(n-1)}}$$

6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุญรอด สามารถ(2543)ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเกิดปัญหาสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์ไทย”นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 ระบบธนาคารพาณิชย์ไทยซึ่งเป็นเส้นเลือดสายหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจ ไม่สามารถเป็น แหล่งกระจายเงินทุนที่เกื้อหนุนต่อระบบเศรษฐกิจได้อย่างเต็มที่ อันเนื่องมาจากไม่สามารถแก้ไขปัญหาสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารได้อย่างเป็นรูปธรรมและยังคงเป็นปัญหาที่สืบเนื่องมาถึงปัจจุบัน โดยปัญหาดังกล่าวมีสาเหตุมาจาก ปัจจัยภายนอกธนาคารคือผลกระทบจากสภาวะเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และปัจจัยภายในธนาคารที่เกิดจากการขาด ประสิทธิภาพของผู้บริหารธนาคาร ดังนั้นการศึกษานี้จะได้พิจารณาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเกิดสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิด รายได้ของธนาคารพาณิชย์ไทย ในช่วงเวลาระหว่างเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2541 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2542 โดยนำ ปัจจัยต่างๆ ที่คาดว่าจะมีผลกระทบต่อการเกิดปัญหาสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์ มาสร้างแบบจำลอง ในรูปแบบการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาปัญหาดังกล่าวทำให้ทราบว่า ดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภค มีผลทำให้ความสามารถในชำระหนี้ของผู้กู้ที่มีต่อ ธนาคารลดลงซึ่งเป็นไปตามข้อสมมติฐานที่กำหนดไว้เบื้องต้น จึงทำให้มีโอกาสเกิดปัญหาสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น ในขณะที่ปริมาณเงินให้สินเชื่อที่ให้แก่ผู้กู้ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวไม่เป็นไปตามข้อสมมติฐานที่กำหนดที่ได้อธิบายว่า หากมีการขยายเงินให้สินเชื่อเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ โอกาสที่จะเกิดปัญหาสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ก็ย่อมมีเพิ่ม มากขึ้น แต่ผลจากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ปริมาณเงินให้กู้ยืมในช่วงปี พ.ศ. 2539 - พ.ศ. 2541 บางส่วนเป็นการ ให้กู้แก่ลูกหนี้ที่มีปัญหาในการชำระหนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาชำระหนี้เดิมที่มีปัญหา โดยธนาคารมิได้มีการพิจารณาความสามารถในการชำระหนี้ตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารพึงปฏิบัติ ผลที่เกิดขึ้นทำให้สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ยังคงมี อยู่ในระบบธนาคาร อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้และอัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืนระยะเวลา 7 วัน จะเป็นตัวแปรที่ช่วยลดปริมาณสินเชื่อที่ไม่ ก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎี Credit Rationing ที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้กับ ปริมาณเงินให้สินเชื่อ ที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือในกรณีที่อัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น จะทำให้ปริมาณ ความต้องการสินเชื่อส่วนเกินลดลง ส่งผลให้สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่จะเกิดขึ้นใหม่ลดลงด้วย และปัจจัยตัวสุดท้าย ที่มีผลต่อการเกิดปัญหาสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้คือรายได้เฉลี่ยต่อหัว โดยจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม กับ ปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ถ้าผู้กู้มีความสามารถในการชำระหนี้จากรายได้สุทธิที่

เพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้ ธนาคารมีสินเชื่อที่มีสถานะหนี้ของลูกค้านี้เป็นหนี้ปกติ (Normal Customer Status) และปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้โดยรวมของระบบธนาคารพาณิชย์ลดลงด้วย สำหรับผลการศึกษานี้ ได้สอดคล้องกับการศึกษาของคุณภพร เรืองสกุลและ Mr.Michel Camdessus ที่ได้ อธิบายสาเหตุของการเกิดวิกฤตการณ์ของระบบธนาคารพาณิชย์ ในส่วนที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกที่ประกอบด้วยภาวะ เศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เช่น ลูกค้าไม่สามารถชำระคืนต้นเงินกู้ได้ตามกำหนด เนื่องจากรายได้ที่ลดลง อัตรา ดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มสูงขึ้น และความไม่มีเสถียรภาพของราคาหรือเงินเฟ้อ ซึ่งส่งผลทำให้มูลค่าที่แท้จริงของ เงินลดลง ลูกหนี้ขาดความสามารถในการผ่อนชำระหนี้ นอกจากนี้ในกรณีที่ธนาคารได้กู้ยืมเงินในตลาดเงินในปริมาณมาก ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่เพิ่มสูงขึ้นจะเป็นภาระให้แก่ธนาคารขาดสภาพคล่องได้เช่นกัน

นรชัย ตริยสรศัย(2540)ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสามารถชำระคืนเงินกู้” วัตถุประสงค์หลักของการศึกษานี้เพื่อกำหนดปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อความสามารถ ในการชำระคืนเงินกู้ของผู้เงินจากธนาคารพาณิชย์ ทั้งนี้เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปเป็น แนวทางสำหรับธนาคารพาณิชย์ในการพิจารณาคัดเลือกผู้กู้ การศึกษานี้ได้ทำการศึกษา ลูกค้านาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาศรีนครพิงค์ จังหวัด เชียงใหม่ จำนวนรวมทั้งสิ้น 125 ราย ซึ่งสามารถแยกกลุ่มออกตามวัตถุประสงค์ได้เป็น 2 ประเภท คือ กลุ่มลูกค้าที่มีวัตถุประสงค์กู้ยืมเงินเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ และกลุ่มลูกค้าที่มี วัตถุประสงค์กู้ยืมเงินเพื่อ ประกอบธุรกิจ แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้มี 3 แบบจำลอง คือ แบบจำลองสำหรับกลุ่มที่มี วัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเพื่อธุรกิจ แบบจำลองสำหรับกลุ่มที่มีวัตถุประสงค์เพื่อซื้อ อสังหาริมทรัพย์ และแบบจำลองรวมตามลำดับ การวิเคราะห์โปรบิตเป็นวิธีการที่ใช้ในการ วิเคราะห์ แบบจำลองทั้งสาม ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรอธิบายที่มีนัยสำคัญสำหรับแบบจำลอง รวมนั้น มีจำนวน 7 ตัวแปร คือ ตัวแปรหุ่นที่แสดงอาชีพรับราชการ ระดับรายได้ ตัวแปรหุ่น แสดงวัตถุประสงค์ เพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ ตัวแปรหุ่นแสดงอสังหาริมทรัพย์เดิม ตัวแปรหุ่น แสดงสินเชื่อเดิม ระยะเวลาผ่อนชำระคืนและร้อยละของภาระหนี้คงเหลือต่อวงเงินที่ได้รับ อนุมัติ สำหรับแบบจำลอง ของกลุ่มที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจนั้น มีตัวแปรอธิบายที่มี นัยสำคัญจำนวน 4 ตัวแปร คือ ระดับรายได้ ตัวแปรหุ่นแสดงสินเชื่อเดิม ระยะเวลาผ่อนชำระคืน และร้อยละของ ภาระหนี้คงเหลือต่อวงเงินที่ได้รับอนุมัติ ส่วนแบบจำลองของกลุ่มที่มี วัตถุประสงค์เพื่อซื้อ อสังหาริมทรัพย์นั้น มีตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญจำนวน 5 ตัวแปร ตัวแปร หุ่นที่แสดงอาชีพ รับราชการ ตัวแปรหุ่นแสดงสถานภาพสมรส ตัวแปรหุ่นแสดง อสังหาริมทรัพย์เดิม ตัวแปรหุ่นแสดง สินเชื่อเดิม และร้อยละของภาระหนี้คงเหลือต่อวงเงินที่

ได้รับอนุมัติ ผลการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อกำหนดนโยบายในการคัดเลือกผู้กู้ของ ธนาคารพาณิชย์ ได้คือผู้กู้ที่มีอาชีพราชการ มีระดับรายได้ต่ำ ไม่มีอสังหาริมทรัพย์เดิมอยู่และ เคย เป็นลูกค้ายก่าของธนาคารนั้น จะเป็นลูกค้ายก่าที่มีโอกาสที่จะมีความสามารถในการชำระคืน เงินกู้ ได้สูงกว่าลูกค้ายก่ากลุ่มอื่น ในขณะที่เดียวกันยังระยะเวลาผ่อนชำระคืนและร้อยละของหนี้สิน คงเหลือมีน้อย ก็จะทำให้ลูกค้ายก่าที่มีโอกาสที่จะมีความสามารถในการชำระคืนสูงมากขึ้นเท่านั้น ผลการศึกษายังแสดงให้เห็นอีกว่า ลูกค้ายก่าที่กู้ยืมเงินไปเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์นั้นมีโอกาส ที่จะมีความสามารถในการชำระเงินกู้คืนได้ต่ำกว่าลูกค้ายก่าที่กู้ยืมเงินไปเพื่อประกอบธุรกิจ

อาตีณา อาคัม(2539)ศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาการให้สินเชื่อของธนาคารใน เขตพื้นที่ยากจน : ศึกษากรณีกลุ่มลูกค้ายก่าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเกษตร อำเภอ เมือง สาขาบุรีรัมย์”การศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการให้สินเชื่อ ของธนาคารในพื้นที่ ยากจน : ศึกษากรณีกลุ่มลูกค้ายก่าธนาคาร เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอเมือง สาขา บุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการภายในกลุ่ม กระบวนการ เรียนรู้บทบาทของ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และเพื่อศึกษา แนวทางการพัฒนาการให้สินเชื่อในพื้นที่ยากจน โดยใช้ กรอบความคิดเรื่อง กระบวนการภายในกลุ่ม กระบวนการเรียนรู้ และการได้รับการสนับสนุน จากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาใช้ ในการศึกษา การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสัมภาษณ์แบบมี โครงสร้าง สัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มลูกค้ายก่าและสมาชิกกลุ่มลูกค้ายก่า และแนว คำถามประกอบการ สัมภาษณ์ สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาไม่สนับสนุนสมมติฐานส่วนใหญ่ที่ว่า กระบวนการภายในกลุ่ม กระบวนการเรียนรู้ และการได้รับ การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ที่ เกี่ยวข้อง มีผลต่อความสามารถ ในการชำระคืนเงินกู้ระหว่างกลุ่มลูกค้ายก่าที่มีอัตราการชำระหนี้ เกินกว่าร้อยละ 90 และกลุ่มลูกค้ายก่าที่มีอัตราการชำระหนี้ ต่ำกว่าร้อยละ 70 โดยมีเหตุผล สนับสนุนดังต่อไปนี้ 1. กระบวนการภายในกลุ่ม วัตถุประสงค์ของการ รวมกันเป็นกลุ่มลูกค้ายก่า เพื่อผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจเป็น สำคัญ และธนาคารไม่ได้ใช้ประโยชน์จากกลุ่มในการทำ กิจกรรมอื่น ๆ จึงไม่มีการเรียนรู้ การช่วยเหลือซึ่งกัน และกันในลักษณะกลุ่มกิจกรรม นอกจากนี้ธนาคารมีคู่มือการ ปฏิบัติสินเชื่อด้านเกษตรกร เพื่ออำนวยความสะดวกในการ ดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส. และเพื่อให้แน่ใจว่ากลุ่ม ลูกค้ายก่าสามารถชำระคืนเงินกู้แก่ธนาคาร ได้ อย่างไรก็ตาม หัวหน้ากลุ่มมีบทบาทสำคัญต่อกลุ่มในการกำหนดระเบียบให้ สมาชิกต้อง ชำระหนี้ตรงตามกำหนด และในส่วนของสมาชิก กลุ่มมีการให้ความช่วยเหลือกันในการให้ยืม เงินเพื่อ ชำระหนี้รวมทั้งมีความรับผิดชอบต่อสัญญาเงินกู้ของตนเอง ด้วย จึงพยายามชำระหนี้ ให้ตรงตามกำหนดไม่ว่าจะใช้วิธี ชำระคืนเงินกู้ด้วยการใช้เงินจากการประกอบอาชีพการเกษตร เงินที่บุตรส่งมาให้ เงินยืมจากพ่อค้า/ร้านค้าในท้องถิ่น และเงินกู้จาก ธ.ก.ส. งวดใหม่เพื่อชำระ

หนังสือแนบ เป็นต้น 2. กระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มลูกค้าทั้งสองประเภท ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน กลุ่มลูกค้าทั้งสองต่างอยู่ในพื้นที่ เป้าหมายของการส่งเสริม และการคัดเลือกผู้เข้ารับการอบรมของเจ้าหน้าที่จะให้ผู้นำชุมชนหรือผู้มีตำแหน่งในชุมชน เข้ารับการอบรม หรือเป็นผู้คัดเลือกเกษตรกรในหมู่บ้านที่ เป็นเป้าหมาย แต่ปรากฏว่าผู้มีตำแหน่งในชุมชนมีโอกาส ได้รับการอบรมมากกว่าผู้อื่น โดยเฉพาะหัวหน้ากลุ่มลูกค้า หลายกลุ่มมีตำแหน่งในชุมชนด้วย จึงทำให้เกิดกระบวนการ เรียนรู้ที่สำคัญ ได้แก่การเผยแพร่/ถ่ายทอด แลกเปลี่ยน ความรู้ที่ได้จากการอบรม โดยเฉพาะหัวหน้ากลุ่มของกลุ่ม ลูกค้าที่มีอัตราการชำระหนี้สูง มีบทบาทอย่างมากในการนำ ความรู้ที่ได้จากการอบรมมาเผยแพร่แก่สมาชิกกลุ่ม จึงทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ระหว่างสมาชิกกลุ่ม ส่วนการนำ ความรู้ที่ได้จากการอบรมไปปฏิบัติ ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และความพร้อมด้านเงินทุนของ เกษตรกร 3. การได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ของกลุ่มลูกค้าทั้งสองประเภท ต่างได้รับการสนับสนุนด้าน ความรู้ในรูปแบบการฝึกอบรม การดูงานนอกสถานที่ การให้ ข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งการสนับสนุนด้าน ทรัพยากร (ปัจจัยการผลิตและเงินทุน) และการติดตามผลการดำเนินงาน ซึ่งกลุ่ม ลูกค้าที่มีอัตราการชำระหนี้ต่ำได้รับการสนับสนุนด้านปัจจัย การผลิต และเงินทุนมากกว่ากลุ่มลูกค้าที่มีอัตราการชำระหนี้สูง โดยเฉพาะจากเจ้าหน้าที่พัฒนากรประจำตำบล จากผลการศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1. ข้อเสนอแนะสำหรับธนาคาร1.1 ธนาคารควรเสริมสร้างประสิทธิภาพของกลุ่ม และหัวหน้ากลุ่มในเรื่อง ผู้นำ และ กระบวนการกลุ่ม โดยใช้กระบวนการฝึกอบรมเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ ระหว่างสมาชิกในกลุ่มควบคู่กับการประสานงานระหว่าง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางวิชาการ การ ส่งเสริมการเกษตรและสินเชื่อ การที่กลุ่มลูกค้ามีประสิทธิภาพ จะช่วยส่งผลให้ธนาคารสามารถสนับสนุนกลุ่มทำกิจกรรมอื่นๆ ได้ รวมทั้งมีผลต่อการลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของ ธนาคาร และส่งผลให้กลุ่มเกิดความภักดีต่อธนาคารด้วย1.2 ธนาคารควรทำการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มลูกค้า ที่มีสมาชิกบางรายหยุดทำธุรกิจสินเชื่อกับธนาคาร (Inactive Clients) รวมทั้งการจัดชั้นกลุ่มลูกค้า เพื่อช่วยให้ธนาคารหา วิธีการพัฒนากลุ่มลูกค้า และปรับปรุงวิธีการให้บริการของ ธนาคารที่เหมาะสมกับกลุ่มลูกค้าต่อไป1.3 ธนาคารควรเผยแพร่ข่าวสารความรู้ด้านเกษตร และสินเชื่อโดยจัดทำแบบบันทึกเสียงให้หอกระจายข่าวและหรือ ให้เจ้าหน้าที่เข้าร่วมประชุมในที่ประชุมของท้องถิ่นด้วย เพื่อ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของธนาคาร1.4 ธนาคารควรปรับปรุงบริการของธนาคาร ที่ช่วย อำนวยความสะดวกแก่เกษตรกรลูกค้าในช่วงเวลาที่ต้องใช้บริการ มาก เช่น เพิ่มหน่วยรับ-จ่ายทำสาขาเคลื่อนที่เฉพาะกิจ เพิ่มจำนวนวันทำการในวันหยุด และจัดช่วงเวลานัดหมายในแต่ละพื้นที่ 2. ข้อเสนอแนะในการทำ

วิจัยต่อไป 2.1 ควรศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่สัมพันธ์กับการชำระ คื่นเงินกู้ และใช้หน่วยวิเคราะห์ เป็น คร่าวเรือน เพื่อให้เห็น ความแตกต่างในการชำระคื่นเงินกู้ได้ชัดเจน หรือกรณีที่ใช้ หน่วย วิเคราะห์เป็น กลุ่ม ควรศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ ได้รับกิจกรรมพัฒนากลุ่ม และกลุ่มที่ไม่ได้รับกิจกรรมพัฒนากลุ่ม 2.2 ควรศึกษาวิธีการให้ สินเชื่อของธนาคารในกรณี ที่เกษตรกรลูกค้าขอู้เงินงวดใหม่ในขณะที่ยังมีหนี้ค้างชำระ เพื่อให้ ทราบกลไกในการช่วยเหลือตนเองของเกษตรกร และ วิธีบริหารเงินกู้ของธนาคาร

จรินทร์ เทศวานิช (2535) ได้ทำการศึกษาพบว่า ตลาดเงินนอกระบบเกิดจากความ ต้องการของสังคมที่ต้องการกู้เงินมากกว่าที่สถาบันการเงินจะอำนวยให้กู้ยืมได้ และผู้กู้ขาด คุณสมบัติ ประกอบกับสถาบันการเงินมีจำนวนจำกัดและไม่กระจายไปสู่ท้องถิ่นต่างๆอย่าง กว้างขวาง ประชาชนในชนบทจึงต้องกู้ยืมเงินจากตลาดการเงินนอกระบบนอกจากนั้น ประชาชนบางกลุ่มก็ขาดหลักทรัพย์ที่จะไปค้ำประกันการกู้ยืม จึงต้องตัดสินใจเข้าร่วมในธุรกิจ เงินแชร์ที่อาศัยความไว้เนื้อเชื่อใจกันทำให้เกิดความสามัคคี และเป็นการพึ่งพาอาศัยกัน ทางอ้อม ประกอบกับการที่รัฐมีนโยบายจำกัดในการจัดตั้งสถาบันการเงินใหม่ และสถาบัน การเงินในระบบที่มีอยู่ก็มีระเบียบข้อปฏิบัติในการกู้ยืมที่ยุ่งยาก ทำให้ต้องหันไปพึ่งพาดลาด การเงินนอกระบบกันมาก เพราะตลาดการเงินนอกระบบไม่มีระเบียบยุ่งยาก การกู้ทำได้ รวดเร็วทันเวลา แต่ก็ทำให้เกิดความเสี่ยงของการดำเนินธุรกิจการเงินสูงมาก ดังนั้น ตลาด การเงินจึงต้องคิดอัตราดอกเบี้ยที่สูงเพื่อชดเชยความเสี่ยง โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่ใดที่การตลาด การเงินนอกระบบเป็นตลาดผูกขาดก็จะเรียกอัตราดอกเบี้ยในอัตราที่สูงยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ตลาดเงินนอกระบบก็ยังมีแพร่หลายทั้งในเมืองและชนบทลักษณะการเงินนอกระบบก็มีลักษณะ ที่สังเกตได้ง่ายคือ ผู้กู้ยืมและผู้ให้กู้ยืมส่วนใหญ่เป็นบุคคลธรรมดา ขาดหลักเกณฑ์หรือระเบียบ ในการปฏิบัติการกู้ยืมไม่มีหลักฐานที่แน่นอน มีความเสี่ยงและผลตอบแทนที่สูง

การดำเนินธุรกิจในตลาดการเงินนอกระบบของไทยมีหลายรูปแบบ เช่น การกู้ยืม เงินกันโดยตรง ได้แก่ การที่ผู้มีเงินออมให้เงินกู้ยืมแก่ผู้ที่ต้องการกู้ยืม การกู้ยืมกันโดยตรงมี สองลักษณะคือ การกู้ยืมเงินกันระหว่างญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง การกู้ยืมเงินดังกล่าวมักจะไม่มี การคิดดอกเบี้ยหรือผลตอบแทน เพียงแต่มุ่งหวังการให้ความช่วยเหลือกัน กับการกู้ยืมเงินกันที่ มีลักษณะเป็นธุรกิจเงินกู้ ระหว่างนายทุนกับผู้ต้องการกู้ยืม การกู้ยืมลักษณะนี้มักมีการคิด ดอกเบี้ยและผลประโยชน์ตอบแทนในอัตราที่สูง และมีหลักทรัพย์ต่างๆ เช่น ทองคำ โฉนดที่ดิน มาค้ำประกันไว้ การเล่นเกมแชร์ ซึ่งนิยมกันในหมู่พ่อค้า เพื่อหาเงินทุนไปประกอบและขยายธุรกิจ ของตนเอง เป็นต้น

การที่เงินนอกระบบในประเทศไทยยังมีขนาดใหญ่ และแพร่หลายทั้งในเมืองและชนบท สืบเนื่องมาจากข้อจำกัดของสถาบันการเงินในระบบซึ่งยังมีน้อยและไม่แพร่หลาย การกู้ยืมในตลาดการเงินนอกระบบทำได้ง่าย ไม่มีระเบียบ การเล่นแชร์และการให้กู้ยืมได้รับผลตอบแทนที่สูง และยังก่อให้เกิดความสนิทสนมกันในสังคมอีกด้วย แต่การที่ตลาดเงินนอกระบบยังมีขนาดใหญ่ บางครั้งก็เป็นอุปสรรคในการดำเนินนโยบายทางการเงินได้ เช่น นโยบายจำกัดสินเชื่อจะได้ผลไม่เต็มที่เมื่อมีตลาดเงินนอกระบบอยู่ เพราะตลาดเงินทั้งในและนอกระบบมีความสัมพันธ์กัน เมื่อสินเชื่อถูกจำกัดในตลาดเงินในระบบคนก็จะต้องหันไปหาสินเชื่อจากสถาบันการเงินนอกระบบแทน เพราะยังมีความต้องการสินเชื่ออยู่ การดำเนินนโยบายจำกัดเครดิตของรัฐบาลจึงอาจไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

ดวงมณี วงศ์ประทีป และสุชาติ กิระกุล (2529) ได้ทำการศึกษาเรื่องตลาดเงินนอกระบบในระดับมหภาค พบว่าลักษณะการเงินนอกระบบมี 7 ประการคือ ประการแรก ไม่มีหน่วยงานใดของทางการกำกับ หรือควบคุมกิจการตลาดเงินนอกระบบโดยตรง แต่ปัจจุบันมีพรก.การกู้เงินอันเป็นการถือโกงประชาชน พ.ศ.2527 ที่จะชะลอการเติบโตและการเกิดของวงแชร์ที่มีลักษณะของการจัดคิวเงิน ประการที่สอง ธุรกิจในตลาดเงินนอกระบบสามารถเปิดดำเนินการได้โดยเสรีราวเท่าที่ผู้กู้ยืม และผู้ลงทุนตกลงกันได้และไม่เกิดเป็นความฟ้องร้องกัน เช่น การตั้งวงแชร์บุคคล หรือแชร์ธุรกิจ มีจำนวนนับไม่ถ้วน และไม่จำเป็นต้องขออนุญาตจัดตั้ง เพียงแต่อาจมีการจดทะเบียนไว้กับกระทรวงพาณิชย์ เพื่อความสะดวกในการใช้ใบทะเบียนการค้าในการติดต่อกับราชการ หรือการติดต่อธุรกิจเท่านั้น ประการที่สาม การประกอบธุรกิจในตลาดเงินนอกระบบส่วนใหญ่ไม่เปิดเผยแต่เป็นการทราบกันในวงผู้เกี่ยวข้อง เช่น การรับจำนำสังหาริมทรัพย์ ฯลฯ โดยเรียกอัตราดอกเบี้ยสูงกว่าโรงรับจำนำของทางการ ประการที่สี่ การดำเนินงานของตลาดเงินนอกระบบอยู่บนพื้นฐานความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และความคุ้นเคยที่สะสมมานาน ประการที่ห้า อัตราดอกเบี้ยในตลาดการเงินนอกระบบ กำหนดโดยความพร้อมใจของผู้กู้ยืมและผู้ให้กู้ยืม ประการที่หก การกู้ยืมในตลาดเงินนอกระบบส่วนใหญ่ติดต่อกันโดยตรง ประการที่เจ็ด ระยะเวลาการกู้ยืมเงินตลาดการเงินนอกระบบส่วนใหญ่เป็นการกู้ยืมเพื่อเป็นทุนหมุนเวียนทางการค้าหรือเพื่ออุปโภคบริโภคสำหรับบุคคลทั่วไป

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกู้เงินนอกระบบของผู้ค้าย่อยที่ดำเนินธุรกิจในเขตรอบมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในระยะ 500 เมตร ได้วางระเบียบวิธีการศึกษาไว้ดังนี้

3.1 ข้อมูลการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ค้าย่อยที่ดำเนินธุรกิจในเขตรอบมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในระยะ 500 เมตร

3.2 ประชากรของการวิจัย

ประชากรของการวิจัย คือ ผู้ค้าย่อยที่ดำเนินธุรกิจในเขตรอบมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในระยะ 500 เมตร

วิธีสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. การสร้างแบบสัมภาษณ์

1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์จากหนังสือวารสารตำรา วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง

1.2 สร้างแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) โดยมีคำถามหลักเพื่อสัมภาษณ์ผู้ประกอบการร้านค้าย่อย แต่ผู้วิจัยสามารถดัดแปลงข้อความของข้อคำถามโดยให้คงความหมายเดิม รวมทั้งสามารถตั้งคำถามใหม่เพิ่มเติมให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น เพื่อศึกษาถึงข้อมูลพื้นฐาน รวมถึงพฤติกรรมที่ส่งผลให้เกิดการกู้ยืมเงินนอกระบบ รวมทั้งปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ

1.3 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้อง ความเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่สมบูรณ์เรียบร้อยไปสัมภาษณ์ผู้ประกอบการร้านค้าย่อย ซึ่งเป็นประชากรในการทำวิจัยในครั้งนี้

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. กำหนดตารางการสัมภาษณ์ ผู้ประกอบการร้านค้าย่อย
2. ออกทำแบบสัมภาษณ์
3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และเพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: s.d.) (บางตำราถือว่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน) ในทางสถิติศาสตร์และความน่าจะเป็น เป็นการวัดการกระจายแบบหนึ่งของกลุ่มข้อมูล สามารถนำไปใช้กับการแจกแจงความน่าจะเป็น ตัวแปรสุ่มประชากร หรือมัลติเซต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมักเขียนแทนด้วยอักษรกรีกซิกมาตัวเล็ก (σ) นิยามขึ้นจากส่วนเบี่ยงเบนแบบ root mean square (RMS) กับค่าเฉลี่ย หรือนิยามขึ้นจากรากที่สองของความแปรปรวน

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคิดค้นโดย ฟรานซิส กาลตัน (Francis Galton) ในช่วงปลายคริสต์ทศวรรษ 1860^[1] เป็นการวัดการกระจายทางสถิติที่เป็นปกติทั่วไป ใช้สำหรับเปรียบเทียบว่าค่าต่างๆ ในเซตข้อมูลกระจายตัวออกไปมากน้อยเท่าใด หากข้อมูลส่วนใหญ่อยู่ใกล้ค่าเฉลี่ยมาก ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก็จะมีค่าน้อย ในทางกลับกัน ถ้าข้อมูลแต่ละจุดอยู่ห่างไกลจากค่าเฉลี่ยเป็นส่วนมาก ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก็จะมีค่ามาก และเมื่อข้อมูลทุกตัวมีค่าเท่ากันหมด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจะมีค่าเท่ากับศูนย์ นั่นคือไม่มีการกระจายตัวคุณสมบัติที่เป็นประโยชน์อย่างหนึ่งก็คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานใช้หน่วยอันเดียวกันกับข้อมูลแต่กับความแปรปรวนนั้น ไม่ใช่

เมื่อตัวอย่างของข้อมูลกลุ่มหนึ่งถูกเลือกมาจากประชากรทั้งหมด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากรสามารถประมาณค่าได้จากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างนั้น

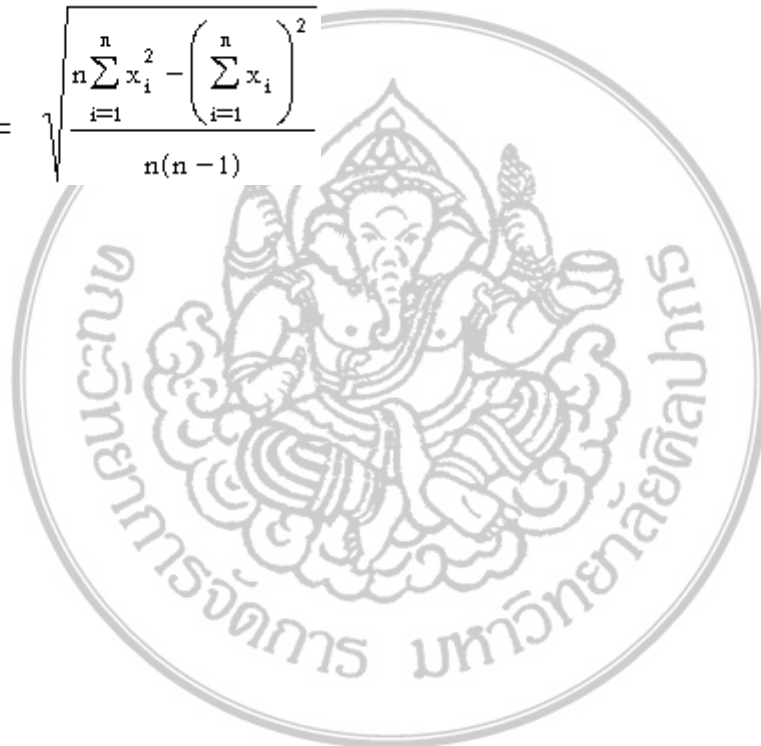
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นค่าวัดการกระจายที่สำคัญทางสถิติ เพราะเป็นค่าที่ใช้บอกถึงการกระจายของข้อมูลได้ดีกว่าค่าพิสัย และค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)ในกรณีข้อมูลไม่ได้มีการแจกแจงความถี่

สูตร

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n-1}}$$

หรือ

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{n \sum_{i=1}^n x_i^2 - \left(\sum_{i=1}^n x_i \right)^2}{n(n-1)}}$$

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 4
ผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการกู้ยืมเงินนอกระบบ ของกลุ่มผู้ค้าย่อยที่ดำเนินธุรกิจบริเวณประตูด้านหลังมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีในระยะ 500 เมตร ทั้งสิ้น 44 ราย ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นการแสดงผลการวิจัยในรูปตารางแสดงจำนวน และร้อยละ ประกอบบรรยาย และส่วนที่ 2 เป็นการเสนอผลการวิจัย

ผลการวิจัยในรูปแบบตาราง
ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้และไม่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ

การใช้บริการเงินกู้นอกระบบ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เคย	21	53.846
ไม่เคย	18	46.154
รวม	39	100

หมายเหตุ มีผู้ประกอบการรายย่อยทั้งสิ้น 47 ราย ให้การตอบแบบสัมภาษณ์ 39 ราย ไม่ตอบแบบสัมภาษณ์ 8 ราย

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ค้าย่อยที่ทำการตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งสิ้น 39 ราย มีผู้ค้าย่อยที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบคิดเป็นร้อยละ 53.846 และมีผู้ค้าย่อยที่ไม่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบคิดเป็นร้อยละ 46.154

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้ และไม่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบจำแนกตามเพศ

เพศ	เคยกู้	ไม่เคยกู้	รวม
หญิง	16(41.026%)	15(38.462%)	31(79.487%)
ชาย	5(12.821%)	3(7.692%)	8(20.513%)
รวม	21(53.846%)	18(46.154%)	39(100%)

จากตารางที่ 2 พบว่าจำนวนผู้ค้าย่อยทั้งหมด 39 ราย มีผู้เคยกู้ 21 ราย เป็นเพศหญิง 16 ราย เป็นเพศชาย 5 ราย ไม่เคยกู้ 18 ราย เป็นเพศหญิง 15 ราย เป็นเพศชาย 3 ราย

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้และไม่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบจำแนกตาม

อายุ

อายุ	เคยกู้	ไม่เคยกู้	รวม
ต่ำกว่า 20 ปี	1(2.564%)	1(2.564%)	2(5.128%)
20-30 ปี	5(12.821%)	11(28.205%)	16(41.026%)
31-40 ปี	5(12.821%)	1(2.564%)	6(15.385%)
41-50 ปี	8(20.513%)	2(5.128%)	10(25.641%)
สูงกว่า 50 ปี	2(5.128%)	3(7.692%)	5(12.821%)
รวม	21(53.846%)	18(46.154%)	39(100%)

ตารางที่ 3 พบว่าผู้ค้าข้อยในช่วงอายุ 41-50 ปี มีการใช้บริการเงินกู้นอกระบบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.513 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 20-30 ปี และ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.821 ของผู้ค้าข้อยทั้งหมด

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้และไม่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบจำแนกตาม

สถานภาพ

สถานภาพ	เคยกู้	ไม่เคยกู้	รวม
โสด	4(10.256%)	6(15.385%)	10(25.641%)
สมรส	14(35.897%)	12(30.769%)	26(66.667%)
หย่า/หม้าย	3(7.692%)	0	3(7.692%)
รวม	21(53.846%)	18(46.154%)	39(100%)

ตารางที่ 4 พบว่าผู้ค้าข้อยที่มีสถานภาพสมรสใช้บริการเงินกู้นอกระบบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.897 ของผู้ค้าข้อยทั้งหมด รองลงมาคือ ผู้ค้าข้อยที่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 10.256 ของผู้ค้าข้อยทั้งหมด

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้ และไม่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบจำแนกตามระดับ

การศึกษา

ระดับการศึกษา	เคยกู้	ไม่เคยกู้	รวม
ประถมศึกษา	6(15.385%)	5(12.821%)	11(28.205%)
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	9(23.077%)	6(15.385%)	15(38.462%)

ระดับการศึกษา	เคยกู้	ไม่เคยกู้	รวม
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	5(12.821%)	3(7.692%)	8(20.513%)
ปริญญาตรี	1(2.564%)	3(7.692%)	4(10.256%)
สูงกว่าปริญญาตรี	0	1(2.564%)	1(2.564%)
รวม	21(53.846%)	18(46.154%)	39(100%)

ตารางที่ 5 พบว่าผู้ค้าย่อยที่เคยใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 23.077 ของผู้ค้าย่อยทั้งหมด รองลงมาคือผู้ค้าย่อยที่มีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 15.385 ของผู้ค้าย่อยทั้งหมด

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนประชาชนที่เคย และไม่เคยใช้บริการเงินกู้ในระบบ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน (บาท)	เคยกู้	ไม่เคยกู้	รวม
ต่ำกว่า 5,000	1(2.564%)	0	1(2.564%)
5,001-10,000	6(15.385%)	3(7.692%)	9(23.077%)
10,001-15,000	6(15.385%)	2(5.128%)	8(20.513%)
15,001-20,000	4(10.256%)	3(7.692%)	7(17.949%)
20,001-25,000	2(5.128%)	1(2.564%)	3(7.692%)
25,001-30,000	2(5.128%)	8(20.513%)	10(25.641%)
30,001ขึ้นไป	0	1(2.564%)	1(2.564%)
รวม	21(53.846%)	18(46.154%)	39(100%)

ตารางที่ 6 พบว่าผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาทและ 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.385 ของผู้ค้าย่อยทั้งหมด รองลงมาคือผู้ค้าย่อยที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.256 ของผู้ค้าย่อยทั้งหมด

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้ และไม่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตามอาชีพหลักอื่นๆ

อาชีพหลักอื่นๆ	เคยกู้	ไม่เคยกู้	รวม
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	3(7.692%)	1(2.564%)	4(10.256%)
ลูกจ้างเอกชน	1(2.564%)	0	1(2.564%)
แม่บ้าน	0	1(2.54%)	1(2.564%)
ทำงานส่วนตัว	0	0	0
ช่วยธุรกิจครอบครัว	0	0	0
นักศึกษา	1(2.564%)	1(2.564%)	2(5.128%)
ไม่มีอาชีพหลักอื่นๆ	10(25.641%)	11(28.205%)	21(53.846%)
ไม่ระบุ	6(15.385%)	4(10.256%)	10(25.641%)
รวม	21(53.846%)	18(46.154%)	39(100%)

ตารางที่ 7 พบว่าผู้ค้ำยืมที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพหลักอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 25.641% ของผู้ค้ำยืมทั้งหมด รองลงมาคือผู้ค้ำยืมที่ไม่ระบุอาชีพหลักอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 15.385% ของผู้ค้ำยืมทั้งหมด

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้ และไม่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิก(คน)	เคยกู้	ไม่เคยกู้	รวม
1-3 คน	18(46.154%)	7(17.949%)	25(64.103%)
4 คน	1(2.564%)	1(2.564%)	2(5.128%)
5 คน	1(2.564%)	0	1(2.564%)
6 คนขึ้นไป	1(2.564%)	2(5.128%)	3(7.692%)
ไม่ระบุ	0	8(20.513%)	8(20.513%)
รวม	21(53.846%)	18(46.154%)	39(100%)

ตารางที่ 8 พบว่าผู้ค้ำยืมที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-3 คน คิดเป็นร้อยละ 46.154% ของผู้ค้ำยืมทั้งหมด รองลงมาคือผู้ค้ำยืมที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน 5 คน และ 6 คนเป็นร้อยละ 2.564% ของผู้ค้ำยืมทั้งหมด

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้ และไม่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตาม
จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี

จำนวนสมาชิกใน ครอบครัวที่อายุต่ำ กว่า 20 ปี (คน)	เคยกู้	ไม่เคยกู้	รวม
ไม่มี	12(30.769%)	10(25.641%)	22(56.410%)
1-3 คน	8(20.513%)	8(20.513%)	16(41.026%)
4 คน	1(2.564%)	0	1(2.564%)
5 คนขึ้นไป	0	0	0
ไม่ระบุ	0	0	0
รวม	21(53.846%)	18(46.154%)	39(100%)

ตารางที่ 9 พบว่าผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบส่วนใหญ่ไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่อายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.769% ของผู้ค้าย่อยทั้งหมด รองลงมาคือผู้ค้าย่อยที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี 1-3 คน เป็นร้อยละ 20.513% ของผู้ค้าย่อยทั้งหมด

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้ และไม่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตาม
จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีอายุสูงกว่า 60 ปี

จำนวนสมาชิกใน ครอบครัวที่อายุสูง กว่า 60 ปี (คน)	เคยกู้	ไม่เคยกู้	รวม
ไม่มี	15(38.462%)	16(41.026%)	31(79.488%)
1-3 คน	6(15.385%)	2(5.128%)	8(20.513%)
4 คน	0	0	0
5 คนขึ้นไป	0	0	0
ไม่ระบุ	0	0	0
รวม	21(53.846%)	18(46.154%)	39(100%)

ตารางที่ 10 พบว่าผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบส่วนใหญ่ไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่มีอายุสูงกว่า 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.462% ของผู้ค้าย่อยทั้งหมด รองลงมาคือผู้ค้าย่อยที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีอายุสูงกว่า 60 ปี 1-3 คน เป็นร้อยละ 15.385% ของผู้ค้าย่อยทั้งหมด

ส่วนที่ 2 การใช้จ่ายของครัวเรือน

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้ และไม่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตาม

สถานะทางการเงิน

สถานะทางการเงิน	เคยกู้	ไม่เคยกู้	รวม
รายได้มากกว่า รายจ่าย	2(5.128%)	4(10.256%)	6(15.385%)
รายได้น้อยกว่า รายจ่าย	3(7.692%)	0	3(7.692%)
รายได้พอๆกับ รายจ่าย	11(28.205%)	5(12.821%)	16(41.026%)
ไม่ระบุ	5(12.821%)	9(23.077%)	14(35.897%)
รวม	21(53.846%)	18(46.154%)	39(100%)

ตารางที่ 11 พบว่าผู้ค้าข้อยที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบส่วนใหญ่รายได้พอๆกับรายจ่าย คิดเป็นร้อยละ 28.205% ของผู้ค้าข้อยทั้งหมด รองลงมาคือผู้ค้าข้อยที่ไม่ระบุสถานะทางการเงิน เป็นร้อยละ 12.821% ของผู้ค้าข้อยทั้งหมด

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้ และไม่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตาม

ข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

ข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย	เคยกู้	ไม่เคยกู้	รวม
อาศัย			
บ้านเช่า	6(15.385%)	8(20.513%)	14(35.897%)
บ้านของตนเองแบบ ปลอดหนี้	13(33.333%)	10(25.641%)	23(58.974%)
บ้านที่อยู่ในระหว่าง การผ่อนชำระ	2(5.128%)	0	2(5.128%)
รวม	21(53.846%)	18(46.154%)	39(100%)

ตารางที่ 12 พบว่าผู้ค้าข้อยที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบส่วนใหญ่มีที่อยู่อาศัยเป็นบ้านของตนเองแบบปลอดหนี้ คิดเป็นร้อยละ 33.333% ของผู้ค้าข้อยทั้งหมด รองลงมาคือผู้ค้าข้อยที่มีที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเช่า เป็นร้อยละ 15.385% ของผู้ค้าข้อยทั้งหมด

ส่วนที่ 3 ศึกษาข้อมูลปัจจัยทางด้านส่วนประสมทางการตลาด

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตามสาเหตุที่เลือกใช้
บริการเงินกู้นอกระบบ

สาเหตุที่เลือกใช้บริการเงินกู้ นอกระบบ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
การกู้เงินในระบบมีความ ยุ่งยาก	15	36.585
ไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน	6	14.634
สะดวก รวดเร็ว ทันต่อการ ใช้ประโยชน์	18	43.902
สถาบันการเงินในระบบ ให้บริการเงินกู้ไม่เพียงพอ	0	0
อื่นๆ	2	4.878

หมายเหตุ :ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 13 พบว่า สาเหตุที่ผู้ค้าข่อยใช้บริการเงินกู้นอกระบบส่วนใหญ่ คือ การกู้เงินนอกระบบ
มีความสะดวก รวดเร็ว ทันต่อการใช้ประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 43.902 ของสาเหตุทั้งหมด
รองลงมาคือ การกู้เงินในระบบมีความยุ่งยาก คิดเป็นร้อยละ 36.585 ของสาเหตุทั้งหมด

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตามปริมาณเงินกู้
ระบบเฉลี่ยต่อครั้ง

จำนวนเงิน(บาท)	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า500	0	0
500-3,000	2	9.524
3,001-5,000	7	33.333

จำนวนเงิน(บาท)	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
5,001-10,000	11	52.381
10,001-25,000	1	4.762
25,001ขึ้นไป	0	0
รวม	21	100.00

จากตารางที่ 14 พบว่า ปริมาณเงินกู้ยืมในระบบเฉลี่ยต่อครั้งของผู้ค้าย่อยส่วนใหญ่จะเป็น 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.381 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบทั้งหมด รองลงมาคือ วงเงิน 3,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.333 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบทั้งหมด ตารางที่ 15 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้ยืมระบบ จำแนกตามลักษณะการได้รับเงินกู้

ลักษณะการได้รับเงินกู้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
รับเงินต้นเต็มจำนวน	11	52.381
ถูกหักดอกเบี้ยก่อนได้รับเงิน	7	33.333
อื่นๆ	0	0
ไม่ระบุ	3	14.286
รวม	21	100.00

ตารางที่ 15 พบว่าผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบส่วนใหญ่ มีลักษณะการได้รับเงินกู้แบบรับเงินต้นเต็มจำนวนคิดเป็นร้อยละ 52.381 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบทั้งหมด รองลงมาคือ ผู้ค้าย่อยที่ถูกหักดอกเบี้ยก่อนได้รับเงิน คิดเป็นร้อยละ 33.333 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ยืมในระบบทั้งหมด

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้ยืมระบบ จำแนกตามสิ่งให้นำมาใช้ค่าประกัน

สิ่งให้นำมาใช้ค่าประกัน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่ต้องใช้	0	0

สิ่งนำมาใช้ค้ำประกัน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
บุคคล	14	66.667
เครื่องใช้ไฟฟ้า	3	14.286
ยานพาหนะ	3	14.286
เอกสารที่ดิน	0	0
เครื่องประดับ	1	4.762
เช็ค	0	0
อื่นๆ	0	0
ไม่ระบุ	0	0
รวม	21	100.00

ตารางที่ 16 พบว่าผู้ค้ำยอ่ยที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบส่วนใหญ่ ใช้บุคคลในการค้ำประกันเงินกู้ คิดเป็นร้อยละ 66.667 ของผู้ค้ำยอ่ยที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบทั้งหมด รองลงมาคือ ค้ำประกันด้วยเครื่องใช้ไฟฟ้า และยานพาหนะ คิดเป็นร้อยละ 14.286 ของผู้ค้ำยอ่ยที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบทั้งหมด

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตามหลักฐานที่ใช้ในการกู้ยืมเงินนอกระบบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

หลักฐานที่ใช้ในการกู้ยืมเงินนอกระบบ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
บัตรประชาชน	18	54.545
สำเนาทะเบียนบ้าน	7	21.212
สลิปเงินเดือน	5	15.152
อื่น เช่น สมุดบัญชีธนาคาร	0	0
ไม่ต้องใช้อะไรเป็นหลักฐาน	3	9.091
ไม่ระบุ	0	0
รวม	33	100

ตารางที่ 17 พบว่าผู้ค้ำยอ่ยที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบส่วนใหญ่ ใช้บัตรประชาชนเป็นหลักฐานในการกู้เงินนอกระบบ คิดเป็นร้อยละ 54.545 ของผู้ค้ำยอ่ยที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบทั้งหมด

รองลงมาคือ การใช้สำเนาทะเบียนบ้านเป็นหลักฐานในการกู้เงินนอกระบบ คิดเป็นร้อยละ 21.212 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบทั้งหมด

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตามดอกเบี้ยที่จ่ายในการกู้เงินนอกระบบในปัจจุบัน

ดอกเบี้ยที่จ่ายในการกู้เงินนอกระบบในปัจจุบัน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่เกินร้อยละ 5 ต่อเดือน	0	0
ร้อยละ 6-10 ต่อเดือน	0	0
ร้อยละ 11-15 ต่อเดือน	0	0
ร้อยละ 16-20 ต่อเดือน	11	52.381
มากกว่าร้อยละ 20 ต่อเดือน	6	28.571
ไม่ระบุ	4	19.048
รวม	21	100.00

ตารางที่ 18 พบว่าผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบส่วนใหญ่ จ่ายดอกเบี้ยในการกู้เงินนอกระบบร้อยละ 16-20 ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 52.381 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบทั้งหมด รองลงมาคือ จ่ายดอกเบี้ยในการกู้เงินนอกระบบมากกว่าร้อยละ 20 ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 28.571 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบทั้งหมด

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตามลักษณะการจ่ายเงินต้น จ่ายดอกเบี้ย

ลักษณะการจ่ายเงินต้น จ่ายดอกเบี้ย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
จ่ายดอกเบี้ยพร้อมต้นเป็นรายวัน	11	52.381
จ่ายดอกเบี้ยพร้อมต้นเป็นรายสัปดาห์	0	0
จ่ายดอกเบี้ยพร้อมต้นเป็นราย 15 วัน	0	0

ลักษณะการจ่ายเงินต้น จ่าย ดอกเบี้ย	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
จ่ายดอกเบี้ยพร้อมต้นเป็นราย เดือน	3	14.286
อื่นๆ	4	19.048
ไม่ระบุ	3	14.286
รวม	21	100.00

ตารางที่ 19 พบว่าผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่ จ่ายดอกเบี้ยพร้อมต้นเป็นรายวันคิดเป็นร้อยละ 52.381 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด รองลงมาคือ จ่ายดอกเบี้ยพร้อมต้นเป็นรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 14.286 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้ในระบบ จำแนกตามความสามารถในการชำระหนี้

ความสามารถในการชำระหนี้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ชำระครั้งเดียวหมด	0	0
ชำระตรงตามสัญญา	3	14.286
ไม่สามารถชำระได้ตรงตามสัญญา	1	4.762
ไม่สามารถชำระได้ตรงตามสัญญา แต่ได้รับการผ่อนผัน	0	0
อื่นๆ	0	0
ไม่ระบุ	17	80.952
รวม	21	100.00

ตารางที่ 20 พบว่าผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่ ไม่ระบุความสามารถในการชำระหนี้ คิดเป็นร้อยละ 80.952 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด รองลงมาคือ สามารถจ่ายชำระตรงตามสัญญา คิดเป็นร้อยละ 14.286 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตามผลที่ได้รับจากการชำระหนี้ตรงตามสัญญา (สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ผลที่ได้รับจากการชำระหนี้ตรงตามสัญญา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ลดดอกเบี้ยครั้งต่อไป	0	0
เกิดความเชื่อใจสามารถผ่อนผันได้ในครั้งต่อไป	1	12.500
กู้ได้ง่ายขึ้นในครั้งต่อไป	3	37.500
สามารถกู้ได้มากขึ้นในครั้งต่อไป	3	37.500
ไม่ต้องใช้สิ่งค้ำประกันในครั้งต่อไป	1	12.500
อื่นๆ	0	0
ไม่ระบุ	0	0
รวม	8	100

ตารางที่ 21 พบว่าผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบส่วนใหญ่ กู้ได้ง่ายขึ้นในครั้งต่อไป และสามารถกู้ได้มากขึ้นในครั้งต่อไป เมื่อชำระหนี้ได้ตรงตามสัญญา คิดเป็นร้อยละ 37.500 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบทั้งหมด รองลงมาคือ เกิดความเชื่อใจสามารถผ่อนผันได้ในครั้งต่อไปและ ไม่ต้องใช้สิ่งค้ำประกันในครั้งต่อไป เมื่อชำระหนี้ได้ตรงตามสัญญาคิดเป็นร้อยละ 12.500 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบทั้งหมด

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนประชาชนที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ จำแนกตามผลที่ได้รับจากการผิดนัดชำระหนี้

ผลที่ได้รับจากการผิดนัดชำระหนี้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ถูกยึดสิ่งทีนำมาค้ำประกัน	2	11.765
ผ่อนผันได้แต่ต้องเสียดอกเบี้ย	10	58.824
ถูกขู่ทำร้ายทันทีที่ผิดนัดครั้งแรก	0	0

ผลที่ได้รับจากการผิคนัดชำระหนี้	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ถูกขู่ทำร้ายหลังจากผิคนัดหลายครั้ง	4	23.529
ถูกทำร้ายร่างกายทันทีที่ผิคนัดครั้งแรก	0	0
ถูกทำร้ายร่างกายหลังจากผิคนัดหลายครั้ง	0	0
ถูกตำรวจจับดำเนินคดี	1	5.882
อื่นๆ	0	0
ไม่ระบุ	0	0
รวม	17	100

ตารางที่ 22 พบว่าผู้ค้าข้อยที่ใช้บริการเงินกู้ยืมระบบส่วนใหญ่ ผ่อนผันได้แต่ต้องเสียดอกเบี้ยเมื่อผิคนัดชำระหนี้ คิดเป็นร้อยละ 58.824 ของผู้ค้าข้อยที่ใช้บริการเงินกู้ยืมระบบทั้งหมด รองลงมาคือ ถูกขู่ทำร้ายหลังจากผิคนัดหลายครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.529 ของผู้ค้าข้อยที่ใช้บริการเงินกู้ยืมระบบทั้งหมด

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

จากการสำรวจข้อมูลด้านประชากรศาสตร์และการใช้บริการเงินกู้นอกระบบ ของกลุ่มผู้ค้าข้อยที่ดำเนินธุรกิจบริเวณประตูด้านหลังมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ในรัศมี 500 เมตร ในที่นี้เป็นการศึกษาโดยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ค้าข้อยที่ดำเนินธุรกิจในเขตรอบมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในระยะ 500 เมตร ทั้งสิ้น 39 ราย โดยการศึกษาครั้งนี้พยายามที่จะหาปัจจัยที่มีผลต่อการกู้เงินนอกระบบของผู้ค้าข้อย ใน 2 ประเด็น คือ ประเด็นแรก เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับกลุ่มประชากร ซึ่งข้อมูลจะประกอบไปด้วย ซึ่งข้อมูลจะประกอบไปด้วย เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา สถานภาพ จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต้องเลี้ยงดู และข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เงินนอกระบบของผู้ค้าข้อย เช่น การใช้ประโยชน์จากเงินนอกระบบที่ทำการกู้ยืมเงินมา สาเหตุที่เลือกใช้บริการเงินกู้นอกระบบ วงเงินกู้เฉลี่ย ความถี่ในการกู้ยืม เป็นต้น ประเด็นที่สอง เป็นการวิเคราะห์รูปแบบสมการถดถอยพหุคูณ เพื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกู้เงินนอกระบบของผู้ค้าข้อยที่ดำเนินธุรกิจในเขตรอบมหาวิทยาลัยศิลปากร โดยที่ตัวแปรตามมีค่าเท่ากับ 1 เมื่อผู้ค้าข้อยเคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ และมีค่าเท่ากับ 0 เมื่อผู้ค้าข้อยไม่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ

ประเด็นแรก คือ ผลการศึกษาด้านข้อมูลพื้นฐานของผู้ค้าข้อยที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบ พบว่าผู้ค้าข้อยที่ทำการตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งสิ้น 39 ราย มีผู้ค้าข้อยที่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบคิดเป็นร้อยละ 53.846 และมีผู้ค้าข้อยที่ไม่เคยใช้บริการเงินกู้นอกระบบคิดเป็นร้อยละ 46.154 จำนวนผู้ค้าข้อยทั้งหมด 39 ราย มีผู้เคยกู้ 21 ราย เป็นเพศหญิง 16 ราย เป็นเพศชาย 5 ราย ไม่เคยกู้ 18 ราย เป็นเพศหญิง 15 ราย เป็นเพศชาย 3 ราย ผู้ค้าข้อยที่มีสถานภาพสมรสใช้บริการเงินกู้นอกระบบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.90 ของผู้ค้าข้อยทั้งหมด รองลงมาคือ ผู้ค้าข้อยที่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 10.26 ของผู้ค้าข้อยทั้งหมด ผู้ค้าข้อยในช่วงอายุ 41-50 ปี มีการใช้บริการเงินกู้นอกระบบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.513 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 20-30 ปี และ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.821 ของผู้ค้าข้อยทั้งหมด ผู้ค้าข้อยที่มีสถานภาพสมรสใช้บริการเงินกู้นอกระบบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.897 ของผู้ค้าข้อยทั้งหมด รองลงมาคือ ผู้ค้าข้อยที่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 10.256 ของผู้ค้าข้อยทั้งหมด

ผู้ค้าข้อย่อยที่เคยใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 23.077 ของผู้ค้าข้อย่อยทั้งหมด รองลงมาคือผู้ค้าข้อย่อยที่มีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 15.385 ของผู้ค้าข้อย่อยทั้งหมด ผู้ค้าข้อย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.385 ของผู้ค้าข้อย่อยทั้งหมด รองลงมาคือผู้ค้าข้อย่อยที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.256 ของผู้ค้าข้อย่อยทั้งหมด ผู้ค้าข้อย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพหลักอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 25.641% ของผู้ค้าข้อย่อยทั้งหมด รองลงมาคือผู้ค้าข้อย่อยที่ไม่ระบุอาชีพหลักอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 15.385% ของผู้ค้าข้อย่อยทั้งหมด ผู้ค้าข้อย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-3 คน คิดเป็นร้อยละ 46.154% ของผู้ค้าข้อย่อยทั้งหมด รองลงมาคือผู้ค้าข้อย่อยที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน 5 คน และ 6 คนเป็นร้อยละ 2.564% ของผู้ค้าข้อย่อยทั้งหมด ผู้ค้าข้อย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่ไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่อายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.769% ของผู้ค้าข้อย่อยทั้งหมด รองลงมาคือผู้ค้าข้อย่อยที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี 1-3 คน เป็นร้อยละ 20.513% ของผู้ค้าข้อย่อยทั้งหมด ผู้ค้าข้อย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่ไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่มีอายุสูงกว่า 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.462% ของผู้ค้าข้อย่อยทั้งหมด รองลงมาคือผู้ค้าข้อย่อยที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีอายุสูงกว่า 60 ปี 1-3 คน เป็นร้อยละ 15.385% ของผู้ค้าข้อย่อยทั้งหมด ผู้ค้าข้อย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่รายได้พอๆกับรายจ่าย คิดเป็นร้อยละ 28.205% ของผู้ค้าข้อย่อยทั้งหมด รองลงมาคือผู้ค้าข้อย่อยที่ไม่ระบุสถานะทางการเงิน เป็นร้อยละ 12.821% ของผู้ค้าข้อย่อยทั้งหมด ผู้ค้าข้อย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่มีที่อยู่อาศัยเป็นบ้านของตนเองแบบปลอดหนี้ คิดเป็นร้อยละ 33.333% ของผู้ค้าข้อย่อยทั้งหมด รองลงมาคือผู้ค้าข้อย่อยที่มีที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเช่า เป็นร้อยละ 15.385% ของผู้ค้าข้อย่อยทั้งหมด สาเหตุที่ผู้ค้าข้อย่อยใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่ คือ การกู้เงินนอกระบบมีความสะดวก รวดเร็ว ทันต่อการใช้ประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 43.902 ของสาเหตุทั้งหมด รองลงมาคือ การกู้เงินในระบบมีความยุ่งยาก คิดเป็นร้อยละ 36.585 ของสาเหตุทั้งหมด ปริมาณเงินกู้นอกระบบเฉลี่ยต่อครั้งของผู้ค้าข้อย่อยส่วนใหญ่จะเป็น 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.381 ของผู้ค้าข้อย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด รองลงมาคือ วงเงิน 3,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.333 ของผู้ค้าข้อย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด ผู้ค้าข้อย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่ มีลักษณะการได้รับเงินกู้แบบรับเงินต้นเต็มจำนวนคิดเป็นร้อยละ 52.381 ของผู้ค้าข้อย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด รองลงมาคือ ผู้ค้าข้อย่อยที่ถูกหักดอกเบี้ยก่อนได้รับเงิน คิดเป็นร้อยละ 33.333 ของผู้ค้าข้อย่อยที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบทั้งหมด ผู้ค้าข้อย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่ ใช้บุคคลในการค้ำประกันเงินกู้คิด

เป็นร้อยละ 66.667 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด รองลงมาคือ ค่าประกันด้วยเครื่องใช้ไฟฟ้า และยานพาหนะ คิดเป็นร้อยละ 14.286 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด ผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่ ใช้บัตรประชาชนเป็นหลักฐานในการกู้เงินในระบบ คิดเป็นร้อยละ 54.545 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมดรองลงมาคือ การใช้สำเนาทะเบียนบ้านเป็นหลักฐานในการกู้เงินในระบบ คิดเป็นร้อยละ 21.212 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด ผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่ จ่ายดอกเบี้ยในการกู้เงินในระบบร้อยละ 16-20 ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 52.381 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด รองลงมาคือ จ่ายดอกเบี้ยในการกู้เงินในระบบมากกว่าร้อยละ 20 ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 28.571 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด ผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่ จ่ายดอกเบี้ยพร้อมต้นเป็นรายวันคิดเป็นร้อยละ 52.381 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด รองลงมาคือ จ่ายดอกเบี้ยพร้อมต้นเป็นรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 14.286 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด ผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่ ไม่ระบุความสามารถในการชำระหนี้ คิดเป็นร้อยละ 80.952 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด รองลงมาคือ สามารถจ่ายชำระตรงตามสัญญา คิดเป็นร้อยละ 14.286 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด ผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่ กู้ได้ง่ายขึ้นในครั้งต่อไป และสามารถกู้ได้มากขึ้นในครั้งต่อไป เมื่อชำระหนี้ได้ตรงตามสัญญา คิดเป็นร้อยละ 37.500 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด รองลงมาคือ เกิดความเชื่อใจสามารถผ่อนผันได้ในครั้งต่อไปและ ไม่ต้องใช้สิ่งค้ำประกันในครั้งต่อไป เมื่อชำระหนี้ได้ตรงตามสัญญาคิดเป็นร้อยละ 12.500 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด ผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่ ผ่อนผันได้แต่ต้องเสียดอกเบี้ย เมื่อผิดนัดชำระหนี้ คิดเป็นร้อยละ 58.824 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด รองลงมาคือ ถูกขู่ทำร้ายหลังจากผิดนัดหลายครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.529 ของผู้ค้าย่อยที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบทั้งหมด

ข้อมูลสภาพทั่วไปที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ค้าย่อย คือ ผู้ค้าย่อยส่วนใหญ่ที่ใช้บริการเงินกู้ในระบบจะต้องมีภาระในการชำระหนี้ที่สูง ส่วนใหญ่เป็นการชำระหนี้แบบรายวัน ชำระทั้งสิ้น 30-45 วัน อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในระบบส่วนใหญ่อยู่ที่ร้อยละ 20 ต่อเดือน ผู้ค้าย่อยที่ไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ จึงมีความจำเป็นต้องเลิกดำเนินกิจการ อันเนื่องมาจาก การติดตามทวงถามหนี้ของนายทุนเงินกู้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

อาจเปลี่ยนกลุ่มประชากร เนื่องจากผู้ค้าขายเป็นอาชีพที่มีเวลาการให้สัมภาษณ์ค่อนข้างน้อย การสัมภาษณ์ทำได้ยาก หรืออาจหากกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้น

ข้อเสนอแนะทางการปฏิบัติ

สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการจัดตั้งองค์กร หรือหน่วยงานทางการเงินให้กับชุมชน ให้สามารถมีเศรษฐกิจชุมชนที่เข้มแข็งขึ้น เช่น กองทุนประกอบอาชีพ ที่มีความสอดคล้องกับลักษณะด้านประชากรศาสตร์

องค์กรทางการเงิน และสถาบันการเงิน สามารถนำข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ไม่สร้างกลยุทธ์ และรูปแบบการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อให้สามารถตอบรับกับความต้องการเพื่อผู้ประกอบการได้

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

บรรณานุกรม

- เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง และประยงค์ เนตยารักษ์. “โฉมหน้านายทุนผู้ให้กู้ในตลาดสินเชื่อชนบทไทย.”
สินเชื่อในชนบทประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2534.
- นิพนธ์ พัวพงศกร. “ตลาดการเงินในชนบทไทย.” โครงการตลาดการเงินในชนบทไทย. กรุงเทพฯ:
สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2541.
- นิรันดร์ วิกเวศวร. นโยบายเศรษฐกิจมหภาคกับความยากจนในประเทศไทย: การ
สำรวจสถานะความรู้. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนเพื่อสังคม, 2546.
- บัณฑิต นิจถาวร. “ผลกระทบของนโยบายสินเชื่อในระดับมหภาค” สินเชื่อในชนบทประเทศไทย.
กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2534.
- ประกาศ ปิ่นตบแต่ง. การพัฒนาระบบสวัสดิการสำหรับคนจนและคนด้อยโอกาส. กรุงเทพฯ:
เอ็ดมันเพรส, 2546.
- เพลินพิศ สัตย์สงวน. “การเงินในชนบทไทย: บริการด้านการเงินธกส.” โครงการตลาดการเงินใน
ชนบทไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2541.

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

แบบสัมภาษณ์

การศึกษาพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการกู้ยืมเงินนอกระบบ ของกลุ่มผู้ค้าย่อยที่ดำเนินธุรกิจบริเวณประตู
ด้านหลังมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ในรัศมี 500 เมตร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขต ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบ
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของประชากรที่อาศัยในเขต ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ใช้บริการเงินกู้นอกระบบ
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของลักษณะประชากร และพฤติกรรมในการใช้จ่ายจำแนกตาม เพศ รายได้ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อรายจ่าย และพฤติกรรมในการชำระหนี้
4. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจกู้เงินกู้นอกระบบ

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน
ส่วนที่ 1 ศึกษาข้อมูลปัจจัยทางด้านบุคคลและปัจจัยทางสังคม
ส่วนที่ 2 ศึกษาข้อมูลปัจจัยทางด้านสาเหตุการกู้
ส่วนที่ 3 ศึกษาข้อมูลปัจจัยทางด้านปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด
ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

2. ตอบคำถามในแบบสัมภาษณ์
3. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในครั้งนี้จะเก็บไว้เป็นความลับเพื่อการศึกษาเท่านั้น

แบบสัมภาษณ์

การสำรวจข้อมูลด้านประชากรศาสตร์และการใช้บริการเงินกู้ในระบบ ของกลุ่มผู้ค้าย่อยที่ดำเนิน
ธุรกิจบริเวณประตูด้านหลังมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ในรัศมี 500 เมตร

ส่วนที่ 1 ศึกษาข้อมูลปัจจัยทางด้านบุคคลและปัจจัยทางสังคม

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุปี

3. สถานภาพสมรส

โสด สมรส หย่า/หม้าย

4. ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า

อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

5. รายได้ต่อเดือน..... บาท

6. อาชีพหลักอื่นๆ

รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างเอกชน แม่บ้าน ทำงานส่วนตัว

ช่วยธุรกิจครอบครัว นักศึกษา ไม่มีอาชีพหลักอื่นๆ ไม่ระบุ

7. จำนวนสมาชิกในครอบครัว.....คน

8. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีคน

9.จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีอายุสูงกว่า 60 ปีคน

ส่วนที่2 การใช้จ่ายของครัวเรือน

10.สถานะการเงิน

() รายได้มากกว่ารายจ่าย () รายได้น้อยกว่ารายจ่าย () รายได้พอๆกับรายจ่าย () ไม่ระบุ

11.ข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

() บ้านเช่า () บ้านของตนเองแบบปลอดหนี้ () บ้านที่อยู่ในระหว่างการผ่อนชำระ

12.คุณเคยกู้เงินนอกระบบมาแล้วหรือไม่ () เคยครั้ง () ไม่เคย

(ถ้าไม่เคยข้ามไปทำส่วนที่ 4)

ส่วนที่3 ศึกษาข้อมูลปัจจัยทางด้านปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด

13.ระบุสาเหตุการกู้เงินนอกระบบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() การกู้เงินในระบบมีความยุ่งยาก

() ไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน

() สะดวก รวดเร็ว ทันต่อการใช้ประโยชน์

() สถาบันการเงินในระบบให้บริการเงินกู้ไม่เพียงพอ

() อื่นๆ เช่น ไม่มีอะไรค้ำประกัน/ไม่มีเครดิต

14. โดยส่วนใหญ่ คุณกู้เงินนอกระบบเฉลี่ยต่อครั้งเท่าใด

() ต่ำกว่า 500 () 500-3,000 () 3,001-5,000 () 5,001-10,000

() 10,001-25,000 () 25,001 ขึ้นไป

15. ลักษณะการได้รับเงินกู้

() รับเงินต้นเต็มจำนวน () ถูกหักดอกเบี้ยก่อนได้รับเงิน () อื่นๆ () ไม่ระบุ

16. สิ่งที่น่ามาใช้ค่าประกัน

- ไม่ต้องใช้ บุคคล เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานพาหนะ เอกสารที่ดิน
 เครื่องประดับ เชื้อค อื่นๆ ไม่ระบุ

17. หลักฐานที่ใช้ในการกู้เงินนอกระบบ(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- บัตรประชาชน
 สำเนาทะเบียนบ้าน
 สลิปเงินเดือน
 อื่นๆ เช่น สมุดบัญชีธนาคาร
 ไม่ต้องใช้อะไรเป็นหลักฐาน

18. ดอกเบี้ยที่จ่ายในการกู้เงินนอกระบบในปัจจุบัน

- ไม่เกินร้อยละ 5 ต่อเดือน
 ร้อยละ 6-10 ต่อเดือน
 ร้อยละ 11-15 ต่อเดือน
 ร้อยละ 16-20 ต่อเดือน
 มากกว่าร้อยละ 20 ต่อเดือน
 ไม่ระบุ

19. ลักษณะการจ่ายเงินต้น จ่ายดอกเบี้ย

- จ่ายดอกเบี้ยพร้อมต้นเป็นรายวัน จ่ายดอกเบี้ยพร้อมต้นเป็นรายสัปดาห์
 จ่ายดอกเบี้ยพร้อมต้นเป็นราย 15 วัน จ่ายดอกเบี้ยพร้อมต้นเป็นรายเดือน
 อื่นๆ ระบุ ไม่ระบุ

20. ความสามารถในการชำระหนี้

- ชำระครั้งเดียวหมด ชำระตรงตามสัญญา
 ไม่สามารถชำระได้ตรงตามสัญญา
 ไม่สามารถชำระได้ตรงตามสัญญาแต่ได้รับการผ่อนผัน
 อื่นๆ ระบุ ไม่ระบุ

- 21.ผลที่ได้รับจากการชำระหนี้ตรงตามสัญญา (สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1ข้อ)
- () ลดดอกเบี้ยครั้งต่อไป () เกิดความเชื่อใจ สามารถผ่อนผันได้ในครั้งต่อไป
- () ง่ายขึ้นในครั้งต่อไป () สามารถกู้ได้มากขึ้นในครั้งต่อไป
- () ไม่ต้องใช้สิ่งค้ำประกันในครั้งต่อไป () อื่นๆ () ไม่ระบุ

22.ผลที่ได้รับจากการผัดผ่อนชำระหนี้

- () ถูกยึดสิ่งทีนำมาค้ำประกัน () ผ่อนผันได้แต่ต้องเสียดอกเบี้ย () ถูกขู่ทำร้ายทันทีที่ผัดผ่อนครั้งแรก () ถูกขู่ทำร้ายหลังจากผัดผ่อนหลายครั้ง
- () ถูกทำร้ายร่างกายทันทีที่ผัดผ่อนครั้งแรก () ถูกทำร้ายร่างกายหลังจากผัดผ่อนหลายครั้ง
- () ถูกตำรวจจับดำเนินคดี () อื่นๆ ระบุ () ไม่ระบุ

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ขอขอบคุณทุกท่านที่ทำการตอบแบบสัมภาษณ์

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวกานต์รวี แหลมทอง
ที่อยู่ 142 หมู่ 9 ตำบลท่าอ่าง อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา 30190
E-mail: aui_iii@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2547 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนกวิชาวิทยาศาสตร์-
คณิตศาสตร์ จากโรงเรียนบุญวัฒนา จังหวัดนครราชสีมา
พ.ศ. 2552 ศึกษาต่อปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจ
ทั่วไป มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี